

A9-0167/2022

25.5.2022

JELENTÉS

a jogalkotás minőségének javításáról: közös erővel a jobb jogszabályokért
(2021/2166(INI))

Jogi Bizottság

Előadó: Tiemo Wölken

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	30
LEVÉL A KÖRNYEZETVÉDELMI, KÖZEGÉSZSÉGÜGYI ÉS ÉLELMISZER- BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	37
LEVÉL AZ IPARI, KUTATÁSI ÉS ENERGIAÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	43
VÉLEMÉNY AZ ALKOTMÁNYÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	49
VÉLEMÉNY A PETÍCIÓS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	60
LEVÉL A KÜLÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	66
MELLÉKLET	69
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL	73
AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA	74

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a jogalkotás minőségének javításáról: közös erővel a jobb jogszabályokért (2021/2166(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkére,
- tekintettel a nemzeti parlamentek Európai Unióban betöltött szerepéről szóló 1. jegyzőkönyvre,
- tekintettel a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyvre,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „A jogalkotás minőségének javítása: közös erővel a jobb jogszabályokért” című közleményére (COM(2021)0219),
- tekintettel a minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2021. november 3-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2021)0305),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 208. cikkében szereplő fejlesztési együttműködési célkitűzésekre,
- tekintettel „A 2020. évi új iparstratégia frissítése: Erősebb egységes piac kiépítése Európa fellendülése érdekében” című, 2021. május 5-i bizottsági közleményre (COM(2021)0350),
- tekintettel az új európai iparstratégiáról szóló, 2020. november 25-i állásfoglalására¹,
- tekintettel a 2021. novemberi minőségi jogalkotás eszköztárára, amely kiegészíti a szintén 2021. novemberi minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatásokat,
- tekintettel a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2003. december 16-i intézményközi megállapodásra és annak legújabb változatára, a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodásra²,
- tekintettel az EU gyermekjogi stratégiájáról szóló, 2021. március 24-i bizottsági közleményre (COM(2021)0142),
- tekintettel a Régiók Európai Bizottsága „A jogalkotás minőségének javítása: közös

¹ HL C 425., 2021.10.20., 43. o.

² HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

erővel a jobb jogszabályokért” című közleményére (CDR 4071/2021),

- tekintettel a szubszidiaritással, az arányossággal és a „kevesebbet hatékonyabban” megközelítéssel foglalkozó munkacsoport megállapításait bemutató, 2018. július 10-i jelentésre,
- tekintettel „Az európai uniós szabályozás célravezetőségéről, szubszidiaritásáról és arányosságáról – jelentés a jogalkotás minőségének javításáról a 2017., 2018. és 2019. év vonatkozásában” című, 2021. június 24-i állásfoglalására³,
- tekintettel a Parlament kezdeményezési jogáról szóló xx-i állásfoglalására,
- tekintettel az Európai Számvevőszék „Az uniós jogszabályok utólagos felülvizsgálata: átgondolt rendszer hiányosságokkal” című, 2018. június 12-i 16/2018. sz. különjelentésére,
- tekintettel a nyitott, hatékony és független európai uniós igazgatásról szóló, 2016. június 9-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel az európai kkv-kra vonatkozó új stratégiáról szóló, 2020. december 16-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel az európai zöld megállapodásról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalására, amely üdvözli a Bizottság kötelezettségvállalását annak biztosítására, hogy valamennyi uniós fellépés segítse az EU-t a fenntartható jövő és a méltányos átállás elérésében, és ennek megfelelően aktualizálja a minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatásokat, többek között előírva, hogy az EU és tagállamai minőségi jogalkotási programjaiba be kell építeni a „fenntarthatóság elsődlegességének” elvét⁶,
- tekintettel Ursula von der Leyen elnök 2019. július 16-i beszédére⁷,
- tekintettel „A kkv-szövetség helyzete – A minőségi jogalkotási program végrehajtása/Az adminisztratív terhek csökkentésére irányuló célkitűzés” című, 2021. június 7-i plenáris vitára⁸,
- tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
- tekintettel a Fejlesztési Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, az Alkotmányügyi Bizottság és a Petíciós Bizottság véleményére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A9-0167/2022),

A. mivel a jogalkotás minőségének javítása valamennyi uniós intézmény közös célja, és azt

³ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0316.

⁴ HL C 86., 2018.3.6., 126. o.

⁵ HL C 445., 2021.10.29., 2. o.

⁶ HL 270., 2021.7.7, 2. o.

⁷ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/SPEECH_19_4230

⁸ P9_PV(2021)06-07(17).

egyrészt az átláthatóság, az elszámoltathatóság, másrészt az intézmények, a tagállamok, a polgárok és az érdekelt felek közötti együttműködés fokozásával kell elérni, biztosítani valamennyi alapvető európai érték, többek között a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok teljes körű tiszteletben tartását; mivel az átláthatóság, a feddhetetlenség és az elszámoltathatóság a jogállamiságon alapuló demokrácia alapvető előfeltételei is; mivel az európai jogszabályoknak meg kell felelniük a célnak, arányosnak, egyértelműnek, átláthatónak és átfogónak kell lenniük annak érdekében, hogy ténylegesen a polgárok és az érdekelt felek javát szolgálják; mivel a minőségi jogalkotás segít biztosítani, hogy az uniós politikák és jogszabályok a technológiai, társadalmi és környezeti fejlemények gyorsabb ütemét figyelembe véve a jövőre irányuljanak; mivel ezért egyre fontosabb lesz, hogy a szabályozási javaslatokat a legmegfelelőbb értékeléseken és megbízható, szakértők által értékelt tudományos tényeken alapuló bizonyítékokkal támasszák alá, valamint tiszteletben tartsák az elővigyázatosság elvét; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy kezelje átlátható módon a bizonyítékokat, és biztosítsa azok megtalálhatóságát, hozzáférhetőségét, interoperabilitását és újrafelhasználhatóságát; hangsúlyozza, hogy a minőségi jogalkotás nem korlátozható pusztán a terhek és költségek rövid távú csökkentésére irányuló mennyiségi célokra, hanem társadalmaink és jövőnk közös jólétébe való hosszú távú beruházásként mindenki számára előnyösnek kell lennie;

- B. mivel a Bizottságnak teljes mértékben eleget kell tennie az európai klímarendelet⁹ 6. cikke (4) bekezdésének, amely előírja, hogy minden intézkedéstervezetnek és jogalkotási javaslatnak összhangban kell lennie az Unió klímasemlegességi célkitűzésének 2050-ig történő teljesítésével; mivel e célból a Bizottságnak értékelnie kell valamennyi intézkedéstervezet vagy jogalkotási javaslat, köztük a költségvetési javaslatok összhangját a klímasemlegességi célkitűzésekkel, valamint azt, hogy ezek biztosítják-e az előrehaladást az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás terén;
- C. mivel az új, éghajlati célkitűzésekkel való összhangra vonatkozó ellenőrzéseket csak 2022. január 1-jétől alkalmazzák a jogalkotási intézkedéstervezetekre és javaslatokra vonatkozó hatásvizsgálatokra, annak ellenére, hogy az európai klímarendelet 2021 júliusában hatályba lépett, ami azt jelenti, hogy a jogszabály rendelkezéseit számos, az európai zöld megállapodás szempontjából releváns javaslat esetében nem hajtották végre;
- D. mivel a minőségi jogalkotásról szóló közlemény, valamint az azt követő iránymutatások és eszköztár felvázolják az európai klímarendeletnek való megfelelés hatásvizsgálatok és értékelések során történő ellenőrzésére vonatkozó megközelítést; mivel azonban a Bizottságnak ezeket az ellenőrzéseket szisztematikusan kellene alkalmaznia, és az ellenőrzést az új intézkedéstervezetek előkészítési folyamatának vagy a meglévő jogszabályok célravezetőségi vizsgálatának elején elvégeznie annak érdekében, hogy azok valóban irányt mutathassanak a szakpolitikai döntéseknek; mivel az európai klímarendelet kötelezi a Bizottságot, hogy a 6. cikk (4) bekezdésében említett összhangra vonatkozó értékelés részeként indokolja meg, ha egy intézkedéstervezet vagy jogalkotási javaslatot nem igazítanak hozzá az európai klímarendelet

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet), HL L 243., 2021.7.9., 1. o.

célkitűzéseihez;

- E. mivel 2021-ben a Bizottság elfogadta „A jogalkotás minőségének javítása: közös erővel a jobb jogszabályokért” című közleményét, az azzal kapcsolatos iránymutatásokat és az azt kísérő eszköztárat;
- F. mivel a minőségi jogalkotás a jogbiztonság garantálásának egyik módja, és mindenki számára előnyöket kell hoznia, továbbá az európai társadalom, a vállalkozások, a munkavállalók, a polgárok, a fogyasztók és a környezet általános érdekeit kell szolgálnia; mivel a magas színvonalú jogszabályok a közérdeket szolgálják, mivel közvetlen hatást gyakorolnak az EU, annak területei és vállalkozásai versenyképességére, valamint a demokrácia megerősítésének és a polgárok közvetlen részvételének eszközét jelentik nemzeti és regionális szinten egyaránt;
- G. mivel szükség van a szabályozás felülvizsgálatára és – amennyiben ez szükséges és helyénvaló – az egyszerűsítésére is annak érdekében, hogy elháruljanak a jogszabályok végrehajtása előtti akadályok, többek között határokon átnyúló esetekben is, valamint hogy a jogszabályokat hatékonyabbá, átláthatóbbá és átfogóbbá tegyék a kedvezményezettek számára, függetlenül attól, hogy polgárok vagy vállalkozások;
- H. mivel a minőségi jogalkotás elveinek és eszközeinek szakpolitikai szempontból továbbra is semlegesnek kell maradniuk a problémák objektív meghatározása és annak biztosítása érdekében, hogy a Bizottság, a Tanács és a Parlament valódi alternatívákat jelentő szakpolitikai lehetőségeket vizsgáljanak meg;
- I. mivel a minőségi jogalkotásnak az Unió törekvéseit kell szolgálnia, különös tekintettel a hosszú távú célkitűzésekre, például a gazdasági növekedés megteremtésére, a beruházások és a munkahelyteremtés fellendítésére, a versenyképesebb és demokratikusabb Európa biztosítására, a társadalmi haladásra és az Unió 2050-ig megvalósítandó kötelező klímasemlegességi célkitűzésére, valamint arra a hosszú távú kiemelt célkitűzésre, hogy 2050-re biztosított legyen a polgárok számára a jólét, a bolygónk által szabott korlátokon belül; mivel a minőségi jogalkotás középpontjában a fenntarthatóságnak kell állnia, azonos súllyal kezelve a társadalmi, gazdasági és környezetvédelmi megfontolásokat; mivel a jogalkotás minőségének javítására vonatkozó elvek alkalmazásával a Bizottságnak meg kell határoznia a leghatékonyabb megoldásokat az előnyök maximalizálására, ugyanakkor minimalizálnia kell a kapcsolódó költségeket;
- J. mivel a Bizottság elkötelezte magát amellelt, hogy a releváns jövőbeli kezdeményezések tekintetében fokozott erőfeszítéseket tegyen a gyermekek uniós szintű döntéshozatali folyamatokban való inkluzív és rendszerszintű részvételének előmozdítása és javítása érdekében, különösen gyermekspecifikus konzultációk révén;
- K. mivel a jól elvégzett előzetes és utólagos hatásvizsgálatok, nyilvános konzultációk és az „értékeléssel indítás” elve a megalapozott, jobb, hatékony, elszámoltatható és átlátható, a kedvezményezettek szükségleteihez igazodó jogalkotás alapvető eszközei; mivel ez hozzájárul a hatások számszerűsítéséhez, költség-haszon arányuk figyelembe vétele mellett; mivel ezeknek az értékeléseknek azonos szintű részletességgel és pontossággal elemezve kell megvizsgálniuk a gazdasági, társadalmi és környezeti szempontokat, mind a minőségi, mind a mennyiségi bizonyítékok figyelembe vételével, beleértve a

politikai intézkedéseknek az alapvető jogokra gyakorolt hatását is; mivel az Európai Számvevőszék 2018-ban különjelentést tett közzé, amelyben ajánlásokat fogalmazott meg az utólagos értékelések minőségének javítása tekintetében;

- L. mivel az „Ossza meg velünk véleményét!” internetes portál célja, hogy jelentősen növelje a polgárok és az érdekelt felek részvételét az uniós szakpolitikai döntéshozatalban, és hasznos eszköznek bizonyult az uniós szakpolitikák előkészítésében; mivel a Bizottság a nyilvánossággal folytatott konzultációinak és kommunikációjának további javítása és az átláthatóság növelése érdekében 2020. július 3-án újtára indította az eszköz új változatát; mivel az Európai Számvevőszék 2019-ben különjelentést¹⁰ tett közzé, amelyben ajánlásokat fogalmazott meg e portál továbbfejlesztése érdekében, különösen abból a célból, hogy azt felhasználóbarátabbá tegye, többek között a nyilvánosság tájékoztatása és az átláthatóság, valamint a fordítások használata és elérhetősége tekintetében;
- M. mivel a Szabályozói Ellenőrzési Testület a magas színvonalú döntéshozatal támogatása érdekében értékeli a hatásvizsgálatok, valamint a célravezetőségi vizsgálatok és a főbb értékelések minőségét; mivel 2021-ben a hatásvizsgálatokkal kapcsolatos első vélemények mintegy egyharmada volt negatív; mivel a Testület fontos szerepet játszhat az európai jogalkotás javításában;
- N. mivel a többnyelvűség tiszteletben tartása az uniós intézmények megfelelő működésének előfeltétele; mivel az EUSZ 1. cikke kimondja, hogy az uniós szintű döntéseket a lehető legnyilvánosabban és a polgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten kell meghozni; mivel az uniós programok keretében a finanszírozási és pályázati lehetőségekről szóló, nyilvánosan elérhető európai uniós weboldalakat gyakran először angol nyelven teszik közzé; mivel e weboldalak fordítása több hónapot is igénybe vehet; mivel e weboldaloknak az EU valamennyi hivatalos nyelvén való elérhetősége fontos a tisztességes verseny szempontjából;
- O. mivel a célravezető és hatásos szabályozás program (REFIT) és a jövőállósági platform (F4F) célja az uniós jogszabályok egyszerűsítése és a szükségtelen adminisztratív és szabályozási terhek, valamint a költségek csökkentése annak érdekében, hogy javuljon a szabályozásnak való megfelelés és a végrehajtás, és emellett megvalósuljanak a mögöttes szakpolitikai célkitűzések, nagyobb hangsúlyt helyezve a szabályozásból eredő terhek ellensúlyozására és a korábbi, jelenlegi és jövőbeli jogszabályok célravezetőségi vizsgálatára;
- P. mivel a Bizottság bevezette az „egy be, egy ki” elvet, mellyel az a célja, hogy a Bizottság jogalkotási javaslataiból eredő új terheket az ugyanazon szakpolitikai területen már meglévő terhek megszüntetésével ellensúlyozza;
- Q. mivel az „egy be, egy ki” megközelítés beépülhet a REFIT programba azáltal, hogy azt a meglévő egyedi jogszabályokból eredő szükségtelen terhek értékelésén túl kiterjesztik az új jogszabályok és teljes szakpolitikai területek vizsgálatára is; mivel ugyanakkor az „egy be, egy ki” megközelítéshez tisztázni kell annak gyakorlati végrehajtását, mivel a jogszabályoknak mindig a polgárok, a vállalkozások, a munkavállalók és a fogyasztók

¹⁰ Az Európai Számvevőszék 14/2019. sz. különjelentése: „Ossza meg velünk véleményét!": Nyilvános konzultációi révén a Bizottság meg tudja szólaltatni a polgárokat, de tájékoztató tevékenysége kívánnivalót hagy maga után”.

javát kell szolgálniuk;

- R. mivel az egyszerűsítést célzó európai szintű erőfeszítések előnyeinek elérése azon is múlik, hogy a társjogalkotók fenntartják-e a vonatkozó rendelkezéseket, és függhet a tagállamok nemzeti jogba való átültetés során hozott döntéseitől, valamint a Bizottság erőfeszítéseinek fokozásától a tagállamokkal, valamint a helyi és regionális önkormányzatokkal való koordináció és a velük folytatott konzultációk terén;
- S. mivel a Bizottság „A minőségi jogalkotási program megvalósítása: jobb megoldások a jobb eredmények érdekében” című, 2017. október 24-i közleményében (COM(2017)0651) fenntartásainak adott hangot az „egy be, egy ki” megközelítéssel és az előzetes tehercsökkentési célok meghatározásával kapcsolatban amiatt, hogy ez „deregulációs nyomást okozna és sértené arra vonatkozó politikai felelősségét, hogy azt és akkor tegye, amikor arra szükség van”;
- T. mivel az EUR-Lexen közzétett információk¹¹ szerint a Bizottság 2021-ben 1977 jogalkotási vagy nem jogalkotási aktust fogadott el vagy módosított; mivel ugyanebben az időszakban 1008 jogalkotási vagy nem jogalkotási aktust hatályon kívül helyeztek vagy azok hatályukat veszítették;
- U. mivel a Szerződések csak nagyon korlátozott számú esetben biztosítanak a Parlament számára közvetlen kezdeményezési jogot; mivel a Parlament kezdeményezési jogáról szóló állásfoglalásában a Parlament kezdeményezési jogának bővítésére szólított fel;
- V. mivel az Európai Unió működése a képviseleti demokrácián alapul;
1. üdvözli a Bizottság azon célját, hogy az uniós jogszabályok a lehető legnagyobb előnyöket biztosítsák a polgárok és a vállalkozások, különösen a kis- és középvállalkozások (kkv-k) számára, és üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy a jogalkotás minőségének javítására irányuló megközelítést dinamikusabbá és a további fejleményekhez jobban hozzáigazíthatóvá tegye; üdvözli emellett a Bizottság arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy jobban kihasználja a stratégiai előrejelzés eszközeit, és kéri annak beépítését a hatásvizsgálatokba és értékelésekbe; hangsúlyozza, hogy a minőségi jogalkotási programnak támogatnia kell az uniós gazdaság zöld átállását többek között azáltal, hogy lehetővé teszi az innovatív és alaptermotechnológiák hatékonyabb piacra jutását; üdvözli a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy javítsa a javaslatok hatásainak – például a versenyképességre és a kkv-kra, a területiségre, a fenntarthatóságra, az egyenlőségre, a szubszidiaritásra és az arányosságra gyakorolt hatások – elemzését és az azokra vonatkozó jelentések készítését, ami segíthet a hiányosságok, szükségletek és lehetőségek, valamint a meglévő kockázatok és tendenciák feltárásában, és így hozzájárulhat a szakpolitikai prioritások meghatározásához és a hosszú távú stratégiai tervezéshez, különösen a legkevésbé fejlett országokban és a fenntartható fejlődési célok elérése tekintetében;
 2. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy ismerjék el a minőségi jogalkotás és az egyszerűsítés szükségességét, integrált és kiegyensúlyozott módon figyelembe véve a

¹¹ <https://eur-lex.europa.eu/statistics/2021/legislative-acts-statistics.html>; <https://eur-lex.europa.eu/statistics/legal-acts/2021/legislative-acts-statistics-repealed-and-expired-acts.html>

gazdasági, környezeti, nemi és szociális hatásokat;

3. üdvözli a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjével összhangban valamennyi jogalkotási javaslatában általánosan érvényre juttassa a fenntartható fejlődési célokat, nagyobb figyelmet fordítson a nemek közötti és a mindenkit megillető egyenlőségre, valamint annak biztosítására, hogy a jelentős károkozás elkerülését célzó elvet és az elővigyázatosság elvét valamennyi szakpolitikai területen alkalmazzák; kéri, hogy a hatásvizsgálatok vegyék figyelembe a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrend egészének megvalósítására gyakorolt hatást is; aggodalommal állapítja meg, hogy a pusztán a „releváns fenntartható fejlődési célokra” való hivatkozás a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend integrált és holisztikus jellegének figyelmen kívül hagyásának kockázatát hordozza; emlékeztet az EU azon kötelezettségvállalására, hogy a tagállamokkal, valamint azok helyi és regionális hatóságaival együtt és nemzetközi partnereivel szoros együttműködésben globális vezető szerepet vállal a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend és a fenntartható fejlődési célok végrehajtásában; sajnálattal állapítja meg, hogy a Bizottság még nem dolgozott ki integrált és holisztikus végrehajtási stratégiát a fenntartható fejlődési célok tekintetében; emlékeztet arra, hogy az EU-nak az együttműködési és kiadási programjairól szóló hatékony kommunikáció révén növelnie kell láthatóságát a fejlődő országokban;
4. támogatja az arra irányuló kötelezettségvállalást, hogy a jelentős károkozás elkerülését célzó elv kötelező értékelése révén valamennyi uniós politika keretében javítsák a környezeti hatások elemzését és az azokról való jelentéstételt, valamint támogatja, hogy ezt az értékelést valamennyi szakpolitikai területeken alkalmazni kell majd a javaslatokra a nem egységes alkalmazás elkerülése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy a következő alkalmazás biztosítása érdekében egyértelműen határozza meg a jelentős károkozás elkerülését célzó elvet; üdvözli azt a javaslatot, mely szerint a jogalkotás során jobban figyelembe kell venni a fenntarthatóságot és a digitalizációt; hangsúlyozza, hogy a jelentős károkozás elkerülését célzó elv értékelése során figyelembe kell venni a társadalom számára jelentkező szélesebb körű költségeket és előnyöket – például a közegészségügy területén –, valamint a környezeti hatásokat;
5. javasolja, hogy a Bizottság fontolja meg egy „fenntarthatóság elsődlegességére” vonatkozó elv alkalmazását, és azt minden szakpolitika-fejlesztés és értékelés során érvényesítse, elsőbbséget biztosítva a hosszú távú fenntarthatósági megfontolásoknak; megjegyzi, hogy a „stratégiai előrettekintés” támogatni fogja a REFIT programot, amely lehetőségeket tár fel a szabályozási terhek csökkentésére és annak biztosítására, hogy a meglévő uniós jogszabályok továbbra is megfeleljenek a jövő kihívásainak;
6. e tekintetben kéri, hogy a stratégiai előrejelzési folyamat során szisztematikusan vegyék figyelembe az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) és a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform (IPBES) jelentéseit; üdvözli e tekintetben a jövőállásági platform munkáját, amely többek között a közigazgatási szervek, a nem kormányzati szervezetek, valamint a kis- és nagyvállalatok szakértelmét fogja össze a meglévő uniós jogszabályok javítását célzó rendszeres találkozókra; megjegyzi, hogy ezt a platformot szélesebb kört felölelő témák, például a zöld átállás megvitatására is fel lehetne

használni;

7. emlékeztet arra, hogy az emberi jogok és a demokrácia védelme, előmozdítása és kiteljesedésének elősegítése az EU külső tevékenységének egyik kulcsfontosságú prioritása, amint azt az EUSZ 21. cikke rögzíti, és hogy az Európai Unió Alapjogi Chartája az Unió külső fellépéseire is vonatkozik; kiemeli, hogy az Unió számos alkalommal megerősítette elkötelezettségét amellet, hogy a nemzetközi szinten továbbra is befolyásos szereplő maradjon, és a demokrácia és az emberi jogok globális védelmezőjeként továbbra is vezető szerepet játsszon; sajnálatát fejezi ki ezért amiatt, hogy a javaslat továbbra is korlátozott mértékben ülteti át az EU minőségi jogalkotási eszköztárában szereplő, alapvető jogokra vonatkozó eszközt az EU emberi jogokkal kapcsolatos globális kötelezettségvállalására és szerződésen alapuló kötelezettségére vonatkozó iránymutatásokba; hangsúlyozza ezért valamennyi uniós külső politika – többek között a kereskedelempolitika és a fejlesztési együttműködés – emberi jogi hatásainak fontosságát, különös tekintettel a kiszolgáltatott csoportokra;
8. hangsúlyozza ennél fogva, hogy az iránymutatásokat felül kell vizsgálni és hatékonyan végre kell hajtani annak biztosítása érdekében, hogy az emberi jogokat szisztematikusan megfelelően figyelembe vegyék, kötelezve az EU-t arra, hogy ne tegyen olyan intézkedést, amely megakadályozná vagy megnehezítené az emberi jogok érvényesítését; hangsúlyozza, hogy a nemek szerinti hatást valamennyi jelentésben értékelni kell, és hogy az emberi jogi helyzet általános értékelése mellett az emberi jogi hatásvizsgálatoknak nemek szerint lebontott adatokat is tartalmazniuk kell, és értékelniük kell a nőkre gyakorolt konkrét emberi jogi hatásokat; hangsúlyozza, hogy a környezetvédelmi és egészségügyi jogszabályok közvetlen hatást gyakorolnak az uniós polgárok életére; felhívja ezért a Bizottságot, hogy valamennyi jogalkotási javaslatához fűzzön rövid, hozzáférhető, nem szaknyelven írt indokolást, és tegyen meg minden megfelelő intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi uniós polgár megérthesse a jogalkotási javaslatok lényegét, beleértve az életükre gyakorolt lehetséges hatásokat is;
10. üdvözl, hogy a Bizottság 2021. március 9-i, „Digitális iránytű 2030-ig: a digitális évtized megvalósításának európai módja” című közleményével (COM(2021)0118) összhangban a minőségi jogalkotás célja az lesz, hogy a jövőbeli uniós jogszabályokban a digitális átállás támogatásának fontos eszközeként előmozdítsa az „alapértelmezés szerint digitális” elvet; hangsúlyozza, hogy az olyan technológiák, mint a mesterséges intelligencia, javíthatják a jogalkotási folyamatot és javíthatják az információkhoz való hozzáférést, valamint érthetőbbé tehetik a jogszabályokat a polgárok és a vállalatok számára; felhívja a Bizottságot, hogy eseti alapon, az uniós hozzáadott érték és az arányosság figyelembevételével alkalmazzon szabályozói tesztkörnyezeteket¹² a digitális átállással kapcsolatos jogszabályok esetében, különösen a kkv-k és az induló vállalkozások támogatása céljából; kéri azonban, hogy ezeket a tesztkörnyezeteket alkalmazási idejük és körük tekintetében szigorúan korlátozzák, megfelelően felügyeljék és azok legyenek összhangban a személyes adatok védelmére és az alapvető

¹² A szabályozói tesztkörnyezetek alatt olyan konkrét kereteket értünk, amelyek a kísérletezéshez strukturált környezetet biztosítva, korlátozott időtartamra és egy ágazat vagy terület korlátozott részében adott esetben lehetővé teszik valós környezetben – jelenleg főként a digitalizációval összefüggésben – innovatív technológiák, termékek, szolgáltatások és megközelítések szabályozási felügyelet keretében történő, a megfelelő biztosítékok garantálása melletti tesztelését.

jogokra vonatkozó uniós vívmányokkal;

11. úgy véli, hogy mindhárom intézmény döntéshozatali folyamataiban a digitalizálás új formáinak kifejlesztése alapvető kihívást jelent, ugyanakkor lehetőséget is ad az uniós jogalkotás minőségének megerősítésére a digitális korban; úgy véli, hogy a három intézmény e fejlesztésekkel kapcsolatos kötelezettségvállalásait egyértelműen meg kell határozni és bele kell foglalni a jogalkotás minőségének javításáról szóló felülvizsgált intézményközi megállapodásba; felhívja a jogalkotókat, hogy vegyék igénybe a digitalizációt a szükségtelen adminisztratív terhek elkerülése és a jogalkotási munka megkönnyítése érdekében;
12. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy egységes digitális jelentéstételi eszközt vezessen be a vállalkozások számára, amely egységes szerkezetbe foglalja a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló irányelv (NFRD) felülvizsgálatából eredő jelentéstételi követelményeket, a taxonómiát, valamint az „Irány az 55%!” intézkedéscsomag jelentéstételi követelményeit egyetlen olyan eszköz segítségével, amelyet konkrét követelmények és előre kidolgozott fő teljesítménymutatók (KPI-k) és szabványok figyelembe vételével alakítottak ki, amelyek modulárisan és digitálisan hozzáférhetők a vállalatok és más szervezetek számára;
13. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a polgárok könnyen hozzáférjenek a jogforrásokhoz, és hogy létre kell hozni egy egységes, átlátható weboldalt, ahol a teljes jogalkotási folyamat és az összes uniós intézmény további dokumentumai nyomon követhetők; megjegyzi, hogy a kereskedelemben még mindig nagyszámú papíralapú dokumentumot használnak; úgy véli, hogy a digitalizáció és az elektronikus kereskedelmi dokumentumok használata csökkenti a költségeket és az összetettséget; felhívja a Bizottságot, hogy használja ki a digitális korszakot és a digitális eszközöket bizonyos típusú terhek vagy kötelezettségek csökkentésére; hangsúlyozza, hogy meg kell vizsgálni az elektronikus kereskedelmi dokumentumok alkalmazásának lehetőségét, ami növeli a hatékonyságot és a biztonságot, valamint csökkenti az adminisztratív terheket;
15. kiemeli, hogy az EU-ban 22,6 millió¹³ kkv létezik, és hogy ezért a Bizottságnak nem csupán szisztematikusan kell elvégeznie a kkv-tesztet, hanem adott esetben elő kell írnia egy kötelező kkv-teszt elvégzését is minden jogalkotási javaslat tekintetében; hangsúlyozza, hogy egy ilyen tesztnek egyértelműen meg kell határozni, hogyan érhető el az egyszerűsítés a költségek és a haszon tekintetében, és amennyiben lehetséges, további ajánlásokat kell megfogalmaznia a kkv-kra nehezedő szükségtelen adminisztratív vagy szabályozási terhek elkerülésére;
16. emlékeztet arra, hogy a kisvállalkozói intézkedéscsomagban foglalt „gondolkozz először kicsiben” elv alkalmazása alapvető eleme a minden jogalkotási javaslat előtt elvégzett arányossági tesztnek, és annak biztosítására kell törekednie, hogy a kkv-k hangját meghallják és érdekeiket a lehető leghamarabb figyelembe vegyék annak érdekében, hogy elősegítsék az európai gazdaság gerincét képező kkv-k fejlődését;
17. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokban a szükségtelen adminisztratív és szabályozási terhek minimalizálásának elősegítése érdekében hozza létre a kkv-követ

¹³ <https://www.statista.com/statistics/878412/number-of-smes-in-europe-by-size>

pozícióját, akit az elnökségi kabinetben belül horizontális hatáskörökkel kell kinevezni;

18. emlékeztet arra, hogy a közös kereskedelempolitika az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, és hogy az EUMSZ 207. cikkének rendelkezéseit határozottan meg kell védeni és meg kell őrizni; kitér arra, hogy el kell kerülni a vegyes elemeket tartalmazó kereskedelmi és beruházási megállapodásokkal kapcsolatos hosszadalmas ratifikációs eljárásokat annak biztosítása érdekében, hogy e megállapodások időben hatályba léphessenek;
19. határozottan úgy véli, hogy minden európai számára lehetővé kell tenni, hogy nyomon követhesse az uniós jogalkotási folyamatot; üdvözli a Bizottság arra irányuló kezdeményezését, hogy a fogyatékosokkal élő személyek számára hozzáférhetőbbé tegye az „Ossza meg velünk véleményét!” internetes portált, és hogy a nyilvános konzultációkat egységes „véleményezési felhívás” formájában vonja össze; kéri, hogy az összes kapcsolódó dokumentum, kérdőív és közlemény az Unió valamennyi hivatalos nyelvén a lehető leghamarabb álljon rendelkezésre; felszólít a döntéshozatali folyamat és különösen a válaszok figyelembevételének nagyobb átláthatóságára, többek között annak biztosítása révén, hogy a válaszokat reprezentativitásuk szerint megfelelően súlyozzák, attól függően, hogy egyéni vagy kollektív érdekeket képviselnek-e; megjegyzi, hogy a konzultáció kialakítása és megválasztása jelentős hatással van a beérkezett hozzászólások típusára és magára az eredményre; sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy az általa közzétett minden véleményezési felhívás semleges és elfogulatlan legyen, többek között tényeken alapuló és adott esetben nyitott kérdéseket megfogalmazó kérdőívek alkalmazása révén; ismét emlékeztet arra, hogy a Parlamenthez benyújtott petíciók a polgárok részvételének és visszajelzéseinek létfontosságú formáját jelentik, amelyeket a Bizottságnak rendszeresen értékelnie kell és foglalkoznia kell azokkal;
20. kéri a konzultációs folyamat átláthatóságának növelését, és a konzultációkról szóló, összefoglaló jelentések közzétételét, valamennyi uniós nyelven és a fogyatékosokkal élő személyek számára is hozzáférhető formában;
21. úgy véli, hogy a Bizottságnak fel kell használnia a polgárok és a civil társadalmi szervezetek petícióiban foglalt információkat annak biztosítására irányuló erőfeszítései során, hogy az uniós politikák a gyors strukturális változásoknak kitett szakpolitikai területeknek, például a környezetvédelem és a digitalizáció területének világos megértésén alapuljanak; úgy véli, hogy a polgárok részvétele kulcsfontosságú az olyan szakpolitikai területeken, mint az alapvető jogok, a jogállamiság tiszteletben tartása, valamint a bármilyen alapon történő megkülönböztetés minden formája elleni küzdelem;
22. úgy véli, hogy a fejlődő országokat érintő jogszabályok minőségét többek között legitimitásuk és hatékonyságuk határozza meg, ami viszont a konzultációs folyamat jellegétől és attól függ, hogy a jogszabályok mennyire reagálnak az érintett országok szükségleteire, és hogy végrehajtásuk kár okozása nélkül eléri-e a kívánt eredményeket; üdvözli, hogy a Bizottság a külső partnerekkel való együttműködés fokozása révén arra összpontosít, hogy javítsa az uniós jogszabályokkal kapcsolatos EU-n kívüli igények és hatások megértését; felhívja a Bizottságot, hogy ezt a szerepvállalást tegye ténylegessé azáltal, hogy inkluzív, érdemi és valódi konzultációs folyamatokat alakít ki az érintett

érintett felek, például a fejlődő országokban lévő szociális partnerek és civil társadalmi képviselők, valamint a különböző érintett területek szakértőinek és vállalkozásainak bevonásával; javasolja, hogy e konzultációk eredményét és az összegyűjtött bizonyítékokat ténylegesen használják fel a jogszabályok kidolgozása során, és vegyék figyelembe azon partnerországok érintett érdekelteinek helyzetét és sajátos igényeit, ahol a konzultációra sor kerül; üdvözlöi a konzultációs folyamatok célirányosabbá, világosabbá és felhasználóbarátabbá tételére irányuló kezdeményezést; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nyilvános konzultációs folyamat tervezett egyszerűsítése ne veszélyeztesse annak hatékonyságát; kiemeli az uniós küldöttségek szerepét, különösen a fejlődő országokban, valamint azt, hogy rendelkezésre kell bocsátani az e konzultációk végrehajtásához szükséges eszközöket és forrásokat;

23. felszólítja az uniós intézményeket, hogy a többnyelvűség területén tartsák tiszteletben az Alapjogi Chartában és az 1/1958. sz. EGK tanácsi rendeletben, valamint a belső iránymutatásokban és határozatokban – például a helyes hivatali magatartás kódexében – rögzített elveket, jogokat és kötelezettségeket;
24. felhívja az uniós intézményeket, hogy bocsássák rendelkezésre a szükséges emberi erőforrásokat annak biztosítása érdekében, hogy a többnyelvűséget a jogalkotási folyamat különböző szakaszaiban tiszteletben tartsák;
25. úgy véli, hogy az EU hivatalos nyelvein készült nyelvi változatok egységessége alapvető előfeltétele a jelenlegi szabályozás bíróságok, valamint uniós és tagállami hatóságok általi megbízható értelmezésének, és ezért fontos hozzájárulást jelent az uniós jog egységes alkalmazásához és végrehajtásához; felhívja az intézményeket, hogy a jövőbeli jogalkotás során érdemben feleljenek meg ezeknek a követelményeknek.
26. kéri, hogy a finanszírozási és közbeszerzési lehetőségekkel foglalkozó európai uniós honlapokat egyszerre fordítsák le az EU valamennyi hivatalos nyelvére, mivel az angol hivatalos nyelvként nem használó tagállamok hátrányos helyzetbe kerülnek amiatt, hogy e honlapok kezdetben kizárólag angol nyelven érhetők el;
27. kitarthat, hogy a Next Generation EU helyreállítási csomag végrehajtása több ponton erősen kapcsolódik azon célhoz, hogy biztosítsuk az uniós társadalmak erősebb rezilienciáját, valamint annak szükségességéhez, hogy az uniós intézmények megszólítsák az uniós polgárokat, és felhívják a figyelmüket e politikai feladatok és végrehajtásuk alapvető fontosságára; úgy véli, hogy az említett tájékoztatásnak végső soron hozzá kell járulnia a rugalmasabb és hatékonyabb intézményközi döntéshozatalhoz, amely képes hathatós és határozott választ adni a világválság tapasztalataira;
28. szorosabb politikai párbeszédre szólít fel az uniós intézmények és a nemzeti parlamentek, a helyi és regionális önkormányzatok, a Régiók Európai Bizottsága és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság között;
29. tudomásul veszi azt a jelenlegi tendenciát, hogy az 1. és 2. jegyzőkönyv hatályán belül a nemzeti parlamentek az uniós politikákról folytatott politikai párbeszéd révén nagyobb mértékű részvételre törekednek annak érdekében, hogy több hozzáadott értéket teremtsenek a polgárok számára; tudomásul veszi továbbá, hogy a Régiók Európai Bizottsága e tekintetben hasonló, előrettekintő részvételre tart igényt saját

kezdeményezésű véleményei révén;

30. emlékeztet arra, hogy az uniós jogszabályok jelentős részét szubnacionális szinten hajtják végre, ahol értékes első kézből szerzett tapasztalatok állnak rendelkezésre az uniós jogszabályok helyi gazdasággal, szociális partnerekkel, civil társadalommal és polgárokkal szoros együttműködésben történő alkalmazásáról, és ahol elősegíthetik az uniós fellépések hatékonyságának és láthatóságának megerősítését;
31. ismételten hangsúlyozza a helyi és regionális önkormányzatok sajátosságait és a testreszabott konzultációk szükségességét; javasolja, hogy az Európai Bizottság proaktívan konzultáljon a Régiók Európai Bizottságával a nyílt konzultációk és az olyan javaslatokra vonatkozó ütemtervek kidolgozása során, amelyek jelentősen érintik a szubnacionális kormányzati szinteket;
32. hangsúlyozza, hogy az aktív szubszidiaritás a minőségi jogalkotási program szerves részét képezi; e tekintetben üdvözlöi, hogy a Bizottság jogalkotási javaslataiban egyre nagyobb mértékben használja a szubszidiaritási értékelési táblázatot, amint azt „A szubszidiaritás és az arányosság elve szerepének megerősítése az uniós politikai döntéshozatal során” című közleményében (COM(2018)0703) is javasolta;
33. elvárja, hogy az Európa jövőjéről szóló konferencia kikövesse az utat a szubszidiaritás elvével kapcsolatos további reformok előtt is, különösen a szubszidiaritásnak az uniós kormányzási folyamatokban való alkalmazása révén;
34. elismeri, hogy a jogalkotás minőségének javítása valamennyi uniós intézmény közös célkitűzése és felelőssége; megerősíti, hogy társjogalkotóként a Parlament észszerűsíteni fogja belső szolgálatait annak érdekében, hogy jobban hozzájáruljon a külső dimenzióval rendelkező uniós jogszabályok fejlődő országokra gyakorolt hatásának értékeléséhez és nyomon követéséhez, beleértve a jogalkotási eljáráshoz és az uniós kiadási programokhoz kapcsolódóan a Parlament által elfogadott vonatkozó szövegeket; megerősíti továbbá, hogy ennek megfelelően meg fogja erősíteni a parlamenti bizottságok közötti együttműködést és koordinációt, meg fogja erősíteni a fejlesztéspolitikákkal kapcsolatos szakértelmet valamennyi érintett bizottságban, és egyértelművé fogja tenni, hogy a Fejlesztési Bizottságnak milyen szerepet kell játszania a politikák fejlesztési célú koherenciájának az Európai Parlament eljárási szabályzatában (VI. melléklet) meghatározott elve tekintetében, mindezt az uniós jogszabályok minőségének és hatékonyságának javítása céljából;
35. emlékeztet arra, hogy a polgárok petícióinak folyamatos és figyelmes vizsgálata nagy lehetőségeket kínál a minőségi jogalkotás inkluzívabbá és hatékonyabbá tételére, valamint arra, hogy a politikai döntéshozók jobban megértsék a helyi és regionális realitásokat, valamint a polgárok aggályait és prioritásait; elismeri, hogy az uniós jogszabályoknak Unió-szerte biztosítaniuk kell a polgárokkal és a vállalkozásokkal szembeni egyenlő bánásmódot és a polgárok jogainak hatékony érvényesítését, valamint hogy garantálni kell a meglévő európai szabályok határozott és egyenlő végrehajtását;
36. emlékeztet annak fontosságára, hogy a társjogalkotók már az intézményközi tárgyalásokat megelőzően szoros kapcsolatot tartsanak egymással, többek között úgy, hogy az intézményközi megállapodás (34) bekezdésében foglalt kötelezettségvállalással összhangban rendszeresen informális eszmecserére hívják a többi intézmény

képviselőit; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy ez a kötelezettségvállalás nem vezetett sem új együttműködési struktúrák, vagy az ilyen eszmecseréket megkönnyítő szisztematikus gyakorlatok kialakításához; javasolja, hogy a társjogalkotók állapotodjanak meg az e téren követendő gyakorlatokról;

37. meggyőződése, hogy nagyobb hangsúlyt kell fektetni az uniós intézmények közötti és azokon belüli intézményi konzultációra, koordinációra és együttműködésre; sürgeti a Bizottságot, hogy egyszerűsítse belső eljárásait annak érdekében, hogy az INTPA főigazgatóság szisztematikusán részt vegyen valamennyi hatásvizsgálatban, különösen az EU-n kívül lehetséges hatásokkal járó belső jogszabályok esetében, és kellően vegye figyelembe a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia keretében a főigazgatóság által nyújtott észrevételeket, javaslatokat és ajánlásokat; felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg az INTPA főigazgatóság bevonását és érdemi részvételét a szolgálatközi konzultációban, az Intézményközi Kapcsolatok Csoportjában (GRI) és a külső koordinációs csoportban (EXCO), és kellően vegye figyelembe e vezető főigazgatóságnak a fejlesztési együttműködéssel és a fejlődő országokkal kapcsolatos észrevételeit;
38. felszólít a gyermekek jogainak általános érvényesítésére az uniós jogszabályokban a jogalkotási javaslatok gyermekjogi hatásvizsgálatának biztosítása révén; e tekintetben kéri, hogy a hatásvizsgálati eszköztár keretén belül vezessenek be egy gyermekjogi vizsgálatot, amely az érdekelt felekkel folytatott konzultációból állhatna, és magában foglalhatna egy a gyermekek részvételét célzó mechanizmust, az érintett területek azonosítását, a gyermekekre gyakorolt hatás mérését és az alternatív mechanizmusok értékelését;
39. bátorítja a Bizottságot, hogy az EU gyermekjogi stratégiájában foglalt kötelezettségvállalását követően indítson több nyilvános konzultációt gyermekek és serdülők számára, és aktívan használja arra az uniós gyermekrészvételi platformot, hogy a fiatal polgárok hangját is bevonja az uniós döntéshozatali folyamatba;
40. felhívja az intézményeket, hogy tegyenek meg minden szükséges intézkedést a kiszolgáltatók személyek, például a fogyatékosággal élő személyek uniós döntéshozatali folyamatban való részvételének biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy minden polgár számára jobb hozzáférést kell biztosítani az információkhoz; kéri, hogy indítsanak több célzott nyilvános konzultációt bizonyos csoportok, például a gyermekek, a fiatalok vagy az idősebbek számára; felhívja az összes uniós döntéshozót, hogy vegyék figyelembe az érdekelt felek észrevételeit, és biztosítsák tényleges hasznosulásukat a döntéshozatali folyamatok során;
41. kéri, hogy dolgozzanak ki hatásmutatókat olyan konkrét kérdések tekintetében, mint például a kiszolgáltatók csoportokra gyakorolt hatások; méltatja e tekintetben az UNICEF gyermekekre vonatkozó mutatóra irányuló javaslatát, amely mutatóval a szakpolitikák gyermekekre gyakorolt hatását értékelnék, és hasonló mechanizmusok kidolgozására szólít fel más szakpolitikai területeken is;
42. felhívja a Bizottságot, hogy kivétel nélkül valamennyi jogalkotási javaslatra vonatkozóan végezzen hatásvizsgálatokat; mélységesen sajnálja, hogy a múltban több politikailag érzékeny javaslat esetében nem végeztek ilyen vizsgálatot; emlékeztet arra,

hogya a szakpolitikai döntéshozatalhoz szükséges információk biztosításához a Parlament több alkalommal saját hatásvizsgálatokat végzett a Bizottság helyett; kéri, hogy a minőség biztosítása érdekében fordítsanak elegendő időt és erőforrást a hatásvizsgálatokra; emlékeztet ugyanakkor, hogy a hatásvizsgálatok információkkal segítik politikai a döntéshozatalt, de soha nem helyettesíthetik vagy késleltethetik indokolatlanul a jogalkotási folyamatot; kiemeli azonban, hogy az uniós jogalkotási folyamat során a hatásvizsgálatokban a fő hangsúlyt a legújabb ismeretek és adatok minőségére, átláthatóságára kell helyezni, nem pedig a kezdeményezések teljesítésének gyorsaságára; kéri, hogy a hatásvizsgálatokat elkészültük után azonnal tegyék közzé, és ne csak a politikai javaslat előterjesztésekor, ezáltal biztosítva az uniós döntéshozatal nagyobb átláthatóságát; elismeri, hogy a jogalkotás minőségének javításához és különösen az előzetes hatásvizsgálatok hatékony végrehajtásához megfelelő szintű erőforrásokra lesz szükség; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa ehhez a megfelelő eszközöket;

43. kiemeli és sajnálja, hogy számos fontos jogalkotási javaslat esetében közismerten hiányoznak a hatásvizsgálatok, ami csak részben tulajdonítható a Covid19-világjárványnak, és tudomásul veszi a Bizottság azon szándékát, hogy a javaslattal együtt vagy annak elfogadását követő három hónapon belül elemző szolgálati munkadokumentumot tegyen közzé azokban az esetekben, amikor nem készült hatásvizsgálat; hangsúlyozza, hogy bár ez a nagyobb átláthatóság felé vezető üdvözlendő lépés, nem eredményezheti azt, hogy a Bizottság kikerülje hatásvizsgálattal kapcsolatos kötelezettségeit, hangsúlyozza továbbá, hogy a Bizottságnak a jogalkotási javaslattal egyidejűleg közzé kell tennie a szolgálati munkadokumentumokat;
44. üdvözlöi a Bizottság azon szándékát, hogy megerősítse a területi hatásvizsgálatokat és a vidéki térségekre gyakorolt hatások vizsgálatát¹⁴ annak érdekében, hogy jobban figyelembe vegye a különböző uniós területek, például a városi/vidéki területek, a határokon átnyúló területek és a legkülső régiók szükségleteit és sajátosságait; emlékeztet, hogy a Régiók Európai Bizottsága számára fontosak a területi hatásvizsgálatok, beleértve a vidéki térségekre gyakorolt hatások vizsgálatát, a városi hatásvizsgálatokat és a határokon átnyúló hatásvizsgálatokat is;
45. hangsúlyozza, hogy további eszközöket kell kidolgozni az új szakpolitikák, kezdeményezések és jogszabályok környezeti hatásainak értékelésére azokban az esetekben, amikor a meglévő eszközök nem elegendők, annak biztosítása érdekében, hogy a von der Leyen vezette Bizottság zöld ambíciói, valamint az összpontosítás az ENSZ fenntartható fejlődési céljaira nagyobb hangsúlyt kapjon a Bizottság hatásvizsgálataiban és jogalkotási javaslataiban; e tekintetben kéri, hogy vegyék figyelembe a politikai tétlenségből eredő költségeket, különösen az egészségügy, az éghajlat, a környezet és a szociális dimenzió terén, valamint a késedelmekből eredő

¹⁴ A Bizottság a „Hosszú távú jövőkép az EU vidéki területei számára – Az erősebb, összekapcsolt, reziliens és virágzó vidéki területek 2040-ig történő megvalósítása felé” című, 2021. június 30-i közleményében (COM(2021)0345) a vidéki térségekre gyakorolt hatások vizsgálatát a következőképpen írja le: „Tekintettel a vidékfejlesztés többdimenziós jellegére, valamint arra, hogy a Szerződés a gazdasági, társadalmi és területi kohéziót célozza, az uniós szakpolitikákat a vidéki térségek szemszögéből felül kell vizsgálni, figyelembe véve azoknak a vidéki munkahelyekre és növekedésre, valamint a fejlesztési kilátásokra, a társadalmi jólétre és az esélyegyenlőségre, valamint a vidéki területek környezeti minőségére gyakorolt lehetséges hatásait és következményeit.”

kumulatív hatásokat; úgy véli, hogy a hatásvizsgálatokban egyenlő figyelmet kell szentelni különösen a szociális, a gazdasági, a társadalmi és a környezeti következményeknek, valamint értékelni kell a Bizottság javaslatainak a polgárok alapvető jogaira, valamint a nők és a férfiak közötti egyenlőségre gyakorolt hatásait;

46. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Unió fejlődő országokra vonatkozó szakpolitikájára és jogszabályaira, különösen a nem fejlesztésre irányuló, belső jogszabályokra vonatkozó hatásvizsgálatok száma továbbra is csekély, és e hatásvizsgálatok nem értékelik megfelelően a fejlődő országokra gyakorolt lehetséges hatásokat, és nem foglalkoznak velük; határozottan úgy véli, hogy az előzetes hatásvizsgálatok értékes eszközök a szakpolitikák és/vagy jogalkotási javaslatok a fejlődő országokra, és különösen a legkevésbé fejlett országokra vonatkozó lehetséges kockázatainak azonosításához és kezeléséhez; felhívja a Bizottságot, hogy fordítson nagyobb figyelmet az uniós jogszabályok fejlődő országokra gyakorolt hatására, és adott esetben tartsa tiszteletben és mozdítsa elő a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit ezekben a kezdeményezésekben, különösen például a migráció, a környezetvédelem és a mezőgazdaság, valamint a nemzetközi bűnözéssel, például a szervezett bűnözéssel, a kábítószer- és emberkereskedelemmel, illetve a pénzmosással szembeni küzdelem területén; sürgeti a Bizottságot, hogy a hatásvizsgálatok következtetései nyomán gondoskodjon a jogi rendelkezésekről a nem fejlesztésre irányuló jogalkotási aktusaiban annak érdekében, hogy jobban tükrözze az EU-nak az EUMSZ 208. cikke iránti elkötelezettségét; 47. aggodalmát fejezi ki az európai klímarendelet rendelkezéseinek végrehajtása miatt azokban az esetekben, amikor nem végeznek hatásvizsgálatot, különösen a politikailag érzékeny javaslatok tekintetében, beleértve a másodlagos jogszabályokat is; emlékeztet arra, hogy az intézményközi megállapodás értelmében a Bizottságnak hatásvizsgálatot kell végeznie minden olyan jogalkotási és nem jogalkotási kezdeményezésére, felhatalmazáson alapuló jogi aktusára és végrehajtási intézkedésére vonatkozóan, amelyek várhatóan jelentős gazdasági, társadalmi és környezeti hatással járnak;
48. megjegyzi, hogy a 35. számú eszköz rendelkezik a fejlődő országokban végzett hatásvizsgálatok teljesítményének irányításához szükséges elemekkel, és elvárja, hogy ezt az eszközt széles körben alkalmazzák; úgy véli, hogy azoknak a jelenlegi ágazatoknak, amelyek esetében a hatásvizsgálatokat prioritásként kell kezelni, tükrözniük kell az Unió jelenlegi és jövőbeli kihívásait, tükrözniük kell a Parlament álláspontját, és egyértelmű kapcsolatot kell mutatniuk az uniós jog érintett területeivel annak érdekében, hogy megkönnyítsék a figyelmet érdemlő jogszabályok meghatározását; javasolja az eszköztár további megerősítését a fejlődő országokbeli lehetséges gazdasági, szociális és környezeti hatások azonosításának és elemzésének megkönnyítése érdekében; javasolja, hogy az eszköztár egyes eszközeibe – többek között, de nem kizárólag a 23., 25. és 26. számú eszközbe – illesszenek be új, „a fejlődő országokra gyakorolt hatás” fejezetet; javasolja, hogy ebbe a fejezetbe illesszenek be néhány irányadó kérdést annak feltárása érdekében, hogy a jogszabályok hozzájárulnak-e a fejlesztéspolitika célkitűzéseéhez és a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend végrehajtásához az EU-ban és a fejlődő országokban egyaránt; emlékeztet arra, hogy a fejlődő országokban az emberi jogokra gyakorolt hatások – többek között a gyermekekre, az őslakos népekre, az LMBTIQ-személyekre és más kiszolgáltatott csoportokra gyakorolt hatások – fontosak az európai fejlesztési együttműködés szempontjából; e tekintetben kéri az Európai Bizottságot, hogy vezessen be külön

hatásvizsgálati kategóriákat a fejlődő országokban a nemek közötti egyenlőség és a nők jogai, valamint a jogállamiság és a jó kormányzás tekintetében; emlékeztet arra, hogy a múltbeli intézkedések tanulságainak levonása és azok jövőbeni javítása érdekében fontos az eljárások és eszközök hatékonyságának folyamatos értékelése is, és ezzel kapcsolatban felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen tegyen jelentést az Európai Parlamentnek a 35. számú eszköz végrehajtásáról;

49. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az emberi jogi hatásvizsgálatokat összekapcsolják az emberi jogi átvilágításra vonatkozó új uniós szakpolitikai kerettel annak biztosítása révén, hogy az ágazatonkénti üzleti tevékenységek és értékláncok szerinti vállalati emberi jogi és környezeti kockázatokra vonatkozó adatok eljussanak az uniós és nemzeti szintű végrehajtó és ellenőrző szervekhez, mérhető referenciaértékeket és érdemi tartalmat biztosítva;
50. emlékeztet arra, hogy a Parlament létrehozott egy külön igazgatóságot, a Hatásvizsgálatok és az Európai Hozzáadott Érték Igazgatóságát, hogy előzetes és utólagos hatásvizsgálatokat végezhesen a tényeken alapuló szakpolitikai döntéshozatal támogatása érdekében, továbbá felszólít az igazgatóság és más olyan parlamenti szervezeti egységek megfelelő finanszírozására és elegendő személyzet biztosítására, amelyek célja a képviselők kapacitásának támogatása annak érdekében, hogy társjogalkotói feladataikat jobban el tudják végezni
51. emlékeztet arra, hogy a parlamenti értékeléseknek figyelembe kell venniük a rendelkezések hatékonyságát célkitűzéseik elérése, az ár-érték arány biztosítása és a tényleges költségek haszonnal arányos szinten tartása, alkalmasságuk és a felmerülő igényeknek való megfelelésük, hozzáadott értékük, valamint más szakpolitikai területekkel való belső és külső koherenciájuk tekintetében;
52. támogatja a Bizottság szakpolitikai felülvizsgálatok iránti elkötelezettségét, és ösztönzi a Bizottságot az utólagos értékelés nagyobb mértékű alkalmazására a jogszabályok hatékonyságának és előnyeinek felmérése érdekében, ami hozzájárulhat a jövőbeli szakpolitikák kidolgozásához és a szabályozási megközelítések javításához; hangsúlyozza az „értékeléssel indítás” elvének fontosságát annak biztosítása érdekében, hogy a múltbeli tapasztalatokból levont tanulságok alapul szolgálhassanak a szakpolitikai ciklus jövőbeli fellépéseikhez; komoly aggodalmának ad hangot a párhuzamosan végzett értékelések és hatásvizsgálatok növekvő tendenciája miatt, bár az értékelés eredményeit be kell építeni a jogszabályok felülvizsgálatába;
53. üdvözli, hogy az értékelések és az azokat alátámasztó tanulmányok minőségellenőrzését szolgálatközi csoportok és minőségellenőrzési listák révén szabványosították; megállapítja azonban, hogy az értékeléseken kívül más utólagos felülvizsgálatok esetében nem léteznek ugyanazok a minőségellenőrzések; ösztönzi a Bizottságot, hogy az értékeléseken kívül határozzon meg minőségi minimumkövetelményeket az utólagos felülvizsgálatokra vonatkozóan annak érdekében, hogy biztosítsa azok minőségét a Bizottság szolgálataiban; úgy véli, hogy az ilyen minőségi minimumkövetelményeknek elő kell írniuk, hogy az utólagos felülvizsgálatok tartalmazzák az alkalmazott módszertan részletes ismertetését, beleértve az adatgyűjtési és -elemzési eszközöket, a választás indokolását és a vonatkozó korlátozásokat;

54. kiemeli, hogy a jogszabályok nyomonkövetési és felülvizsgálati záradékai biztosítják a szükséges adatok gyűjtését és értékelését; felkéri a Bizottságot, hogy a meglévő intézményközi megállapodás keretében az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal együttműködve dolgozzon ki egy, a felülvizsgálatra és a nyomon követésre vonatkozó rendelkezésekről szóló intézményközi eszköztárat, amely többek között tartalmazza a lehetséges eredmények és/vagy a kérhető utólagos felülvizsgálatok taxonómiáját, valamint az uniós intézmények és szervek, valamint a tagállamok számára a nyomonkövetési záradékok megszövegezésére vonatkozó iránymutatást;
55. hangsúlyozza, hogy az utólagos értékelések szintén fontos eszközök a jogszabályok polgárokra és vállalkozásokra gyakorolt hatásának felmérésére, különös figyelmet fordítva a kkv-kra gyakorolt hatásokra, és felhívja a Bizottságot, hogy tegye lehetővé a jövőállásági (F4F) platform és a tagállamok számára, hogy a végrehajtást követően visszajelzést adjanak a Bizottság költség- és haszonbecsléseiről;
56. hangsúlyozza, hogy a jogalkotás minőségének javításával kapcsolatos célkitűzéseket rendszeresen felül kell vizsgálni és a jogalkotás minőségének javítására irányuló menetrend kritériumai alapján – ideértve a nyomon követést és a jelentéstételt is – értékelni kell; hangsúlyozza, hogy a célkitűzéseknek kiegyensúlyozottnak és arányosnak kell lenniük, és hatékonyságuk szempontjából értékelni kell őket; emlékeztet az összehasonlítható, uniós szintű adatok fontosságára ezen értékelés szempontjából, és felhívja a Bizottságot annak vizsgálatára, hogy a minőségi jogalkotás eszközeinek alkalmazása hozzájárult-e a célok eléréséhez, például a jobb szakpolitikai eredményekhez.
57. üdvözli, hogy a Bizottság megújította elkötelezettségét az értékelési folyamat átláthatósága mellett, és felszólít a többéves értékelési tervek közzétételére a felhasznált megfelelő háttér-információkkal együtt; hangsúlyozza továbbá, hogy növelni kell a hatásvizsgálatokat és értékeléseket alátámasztó nyilvános, teljes körű és hozzáférhető bizonyítékok rendelkezésre állását, és e tekintetben üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy javítsa bizonyíték-nyilvántartásait és az azok közötti kapcsolatokat, valamint hogy belső adatbázisait és adattárakat nyilvánosan és könnyen hozzáférhetővé tegye; e tekintetben támogatja a Bizottság azon szándékát, hogy közös jogalkotási portált hozzon létre, amely biztosítja a lehető legintuitívabb elrendezést és felhasználóbarát tapasztalatot az információs túlterhelés elkerülése érdekében, és kitart amellett, hogy ezt a közös portált 2022 végéig teljes mértékben működőképesé kell tenni; támogatja az intézmények közötti fokozott együttműködés célkitűzését annak érdekében, hogy a jogalkotási folyamat során megkönnyítsék és egyszerűsítsék az adott szakpolitikai kezdeményezés keretében gyűjtött valamennyi adathoz való hozzáférést;
58. hangsúlyozza, hogy az uniós finanszírozású kísérleti projektek és igazoló dokumentumok lehetőség szerint hozzájárulhatnak a jogszabályok megszövegezésének alakításához, valamint megkönnyíthetik azok végrehajtását és érvényesítését;
59. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Bizottság kellő időben válaszoljon a Parlament írásbeli kérdéseire; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a múltban az írásbeli választ igénylő kérdések túlnyomó többségét későn választották meg, és ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottság gyorsabban válaszolja meg az írásbeli választ igénylő kérdéseket; rámutat, hogy a Parlament kérdéseire adott válaszok minősége gyakran nagyon gyenge, ezért

felszólít a Bizottság parlamenti kérdésekre adott válaszainak azonnali és jelentős mértékű strukturális javítására;

60. hangsúlyozza, hogy kulcsfontosságú az európai intézmények átláthatósága a jogalkotási folyamat szempontjából, mivel a polgároknak joguk van megismerni az őket érintő jogszabályok megalkotásának módját; üdvözli, hogy a közelmúltban megállapodás született a Tanáccsal az átláthatósági nyilvántartásról; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az uniós intézmények és szervek, valamint a tagállamok képviselői közül nem mindegyik köteles alkalmazni az átláthatósági nyilvántartást;
61. felszólít a viták és döntések átláthatóságának további javítására valamennyi intézményben; sajnálattal állapítja meg, hogy a Tanács döntéshozatali folyamata nem átlátható, bevett gyakorlat a dokumentumok felülminősítése, valamint rendkívül tágan értelmezik az 1049/2001/EU rendeletben foglalt kivételeket, különös tekintettel a döntéshozatali eljárásra és a jogi tanácsadás védelmére, ami gyakran azt jelenti, hogy nem alkalmazzák a kapcsolódó dokumentumok közzétételéhez fűződő nyomós közérdek elvét; úgy véli, hogy a Tanács dokumentumaira vonatkozó titoktartási kivételek alkalmazását egy független felügyelettel rendelkező és az Európai Unió Bírósága ítélkezési gyakorlatának megfelelő, koherens rendszerben kell alkalmazni; sürgeti a Tanácsot, hogy növelje az általa nyilvánosságra hozott releváns dokumentumok számát és típusát, különösen a tagállamok által kifejtett álláspontokat, hogy a nyilvánosságnak lehetősége legyen megismerni, hogy kormánya milyen álláspontot képvisel uniós szinten, valamint hogy járuljon hozzá az uniós döntéshozatal nemzeti parlamentek általi, valamennyi határozatra alkalmazandó ellenőrzésének javításához, a jogalkotási dossziéktól a végrehajtási aktusokig és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokig;
62. emlékeztet arra, hogy egy folyamatban lévő jogalkotási eljárás átláthatósága és nyilvánossága a jogalkotási folyamat velejárója, és ezért az – amint azt az EUB ítélkezési gyakorlatában, különösen a T-540/15. sz. *Emilio De Capitani kontra Európai Parlament* ügyben megállapította – a háromoldalú egyeztetések dokumentumaihoz való hozzáférésre is alkalmazható; úgy véli, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés tekintetében az EU-nak ambiciózusabb szabályokat kell kidolgoznia, és gondoskodnia kell a hatályos szabályok jobb alkalmazásáról, ideértve a belső, a háromoldalú és a nemzetközi tárgyalásokra vonatkozóan is; emlékeztet arra, hogy az európai ombudsman szerint a dokumentumokhoz, kiváltképp a jogalkotási dokumentumokhoz való hozzáférést csak kivételesen és a feltétlenül szükséges mértékben szabad korlátozni; hozzáteszi továbbá, hogy a nyitottság és az átláthatóság nagyobb legitimitást ad az EU demokratikus jogalkotási folyamatának, és fokozza az iránta táplált bizalmat; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy rendszeresen hivatkoznak „az intézmény döntéshozatali folyamatának hatékonyságára” a jogalkotási előkészítő dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásakor;
63. úgy véli, hogy a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001/EK rendeletet felül lehetne vizsgálni annak érdekében, hogy teljes mértékben figyelembe vegyék például a digitalizációt és a digitális dokumentumkezelést, az átláthatóságra és a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó hatályos ítélkezési gyakorlatot, valamint az átláthatóság általános megítélésében bekövetkező általános fejleményeket; hangsúlyozza, hogy minden felülvizsgálatnak nagyobb, nem pedig kevesebb

átláthatóságot kell eredményeznie;

64. hangsúlyozza, hogy a nyitott, hatékony, átlátható és független közigazgatási és jogalkotási döntéshozatali folyamatok a magas színvonalú szakpolitikák és szabályozás előfeltételei; hangsúlyozza, hogy a harmonizált igazgatási eljárások bevezetése pozitívan járulhatna hozzá a jó kormányzáshoz és a szabályozási gyakorlatokhoz az EU-ban, és megerősítené a szakértői döntéshozatal és a demokratikus legitimitás közötti kapcsolatot; emlékeztet arra, hogy 2013. január 15-i, 2016. június 9-i és 2021. január 20-i állásfoglalásában a Parlament szorgalmazta egy, az EUMSZ 298. cikke szerinti nyitott, hatékony és független európai uniós igazgatásról szóló rendelet elfogadását, és megállapítja, hogy ezt a kérést nem követte bizottsági javaslat; ismét felhívja ezért a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot az európai közigazgatási eljárásjogról, figyelembe véve az Európai Parlament eddigi erőfeszítéseit ezen a területen;
65. emlékeztet arra, hogy az EUB ítélkezési gyakorlata által elismert elvekkel összhangban következetes jogszabály-szövegezési elveket kell alkalmazni, különös tekintettel az átláthatóságra, az elszámoltathatóságra, valamint az egyértelműsége és a pontosságra;
66. rámutat, hogy a még kevésbé átlátható szervekre, például az eurócsoporra, első lépésként a Tanács eljárási szabályzatát kell alkalmazni, és a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni a szavazási eljárásokat, a jegyzőkönyveket, a szavazások eredményét, valamint a szavazáshoz fűzött indokolásokat és a tanácskozások magyarázatát;
67. tudomásul veszi többek között a REFIT és a jövőállósági platform annak érdekében történő használatát, hogy a Bizottság felülvizsgálatra irányuló javaslata előtt azonosítani lehessen az egyszerűsítés és a szükségtelen költségek és adminisztratív terhek csökkentésének lehetőségeit, biztosítva mindeközben a legmagasabb szintű védelmet és fokozva az uniós jognak való megfelelést; emlékeztet arra, hogy a jövőállósági platform szerepe annak értékelése is, hogy az egyes uniós jogszabályok és célkitűzéseik továbbra is időtállóak-e, arányosak-e és igazodnak-e az új kihívásokhoz, egyúttal összpontosítanak-e a szabályozási ellentételezésre;
68. felhívja a Bizottságot, hogy a minőségi jogalkotás elveinek alkalmazásával fokozza a leghatékonyabb megoldások meghatározására irányuló erőfeszítéseit annak érdekében, hogy az uniós politikák céljait szolgálva a kedvezményezettek érdekében maximalizálni lehessen az előnyöket és egyidejűleg minimálisra lehessen csökkenteni a kapcsolódó költségeket; kiemeli, hogy következetesen alkalmazni kell a „gondolkozz először kicsiben” és meg kell erősíteni „a nagy dolgokban nagy, a kis dolgokban kisebb szerepet kell vállalni” elvet, biztosítandó, hogy a kkv-k kellő figyelmet kapjanak az EU-ban és a nemzeti szabályozásban, illetve az igazgatási teher csökkentésére vonatkozó új intézményközi kötelezettségvállalás megalapozása során is;
69. üdvözli a Bizottság azon döntését, hogy a jövőállósági platformon belül alcsoportot hoz létre, amely a Régiók Bizottságához tartozó, regionális központok hálózatából áll; felhívja a Bizottságot, hogy érdemben kövesse nyomon a platform véleményeit, és helyi és regionális szakértelem felhasználásával erősítse meg az utólagos és előzetes értékeléseinek tényeken alapuló megközelítését;

70. emlékeztet arra, hogy a félidős felülvizsgálatok és a hatályvesztésre vonatkozó záradékok hasznos eszközök annak biztosítására, hogy uniós jogszabályaink mindig naprakészek legyenek, vagy céljuk elérése után időben visszavonásra kerüljenek; úgy véli, hogy a Bizottságnak integráltabb fenntarthatósági megközelítést kell kidolgoznia és bevezetnie, amely jobban figyelembe veszi az uniós politikák és jogszabályok gazdasági, társadalmi és környezeti hatásainak kölcsönhatását; javasolja, hogy a jövőállósági platform azonosítsa és tárja fel azokat a jogszabályokat, amelyek ellentétesek az európai zöld megállapodással és a fenntartható fejlődési célok tágabb célkitűzéseivel, többek között a „gondoljunk először a fenntarthatóságra” megközelítés elfogadásával;
71. ismételten felhívja a Bizottságot¹⁵, hogy segítse elő az európai zöld megállapodás megvalósítását azáltal, hogy felszámolja azokat az akadályokat és bürokráciát, amelyek lassíthatják a megállapodás végrehajtását, különös figyelmet fordítva az uniós jogszabályok alkalmazásának különösen a kkv-k számára felmerülő következményeire és költségeire;
72. emlékeztet arra, hogy a szükségtelen terhekre vonatkozó értékelésnek tekintettel kell lennie az uniós jogszabályok „nettó” hatásaira a különböző közigazgatási szinteken, teljes mértékben figyelembe véve a szubszidiaritás elvét, amennyiben egy uniós szintű jogszabály elfogadása – különösen közvetlenül alkalmazandó uniós rendeletek formájában – nemzeti vagy helyi szinten alacsonyabb adminisztratív terhet eredményezhet, valamint javíthatja a belső piac működését azáltal, hogy a szabályokat átláthatóvá, kiszámíthatóvá teszi és biztosítja az egységes alkalmazást valamennyi uniós tagállamban, és ezáltal csökkenti a negatív környezeti, éghajlati és egészségügyi externáliák költségeit és hatását is; megjegyzi, hogy az uniós jogszabályok egyértelműbbé tétele – például a minőségi jogalkotási program révén – segítheti az uniós jogszabályok egységes alkalmazását;
73. megjegyzi, hogy további előrehaladást kell elérni, különösen a formanyomtatványok és az eljárások egyszerűsítése és szabványosítása terén, uniós és tagállami szinten egyaránt következetesen végrehajtva az egyszeri adatszolgáltatás elvét és az „alapértelmezésben digitális” elvet;
74. úgy véli, hogy minden nemzetközi kereskedelmi és beruházási megállapodásnak minden dimenziójában „jövőállónak” kell lennie, ezáltal előmozdítva a gazdasági, társadalmi és környezeti fenntarthatóságot, és hozzájárulva a nemzetközi kötelezettségvállalások teljesítéséhez; hangsúlyozza e tekintetben annak fontosságát, hogy a kereskedelmi és beruházási tárgyalások megkezdése előtt fenntarthatósági hatásvizsgálatokat végezzenek; hangsúlyozza, hogy integráltabb fenntarthatósági megközelítést kell kidolgozni és alkalmazni, amely jobban figyelembe veszi az uniós jogszabályok, szakpolitikák és kezdeményezések – köztük a kereskedelmi és beruházási megállapodások – gazdasági, társadalmi és környezeti hatásainak kölcsönhatását, figyelembe véve a különböző jogalkotási javaslatok, valamint a kereskedelmi és beruházási megállapodások összesített hatását is;
75. úgy véli, hogy az uniós intézményeknek a különböző szakpolitikai területek

¹⁵ A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleménye az Európai Unió 2022. évi pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetési tervezetéről – összes szakasz.

szakértelmére kell támaszkodniuk az optimális döntéshozatal biztosítása és a rendkívül hatékony intézkedések elfogadása érdekében; felszólítja mindhárom uniós intézményt, hogy javítsák a belső szerveik közötti koordinációt, és kerüljék el az egymástól elkülönült munkavégzést; hangsúlyozza a koherens szabályozási rendszerek előmozdításának fontosságát, például a fogalmaknak a kapcsolódó jogalkotási kezdeményezések közötti harmonizációja révén, mivel ez javíthatja a megfelelést;

76. hangsúlyozza, hogy fel kell tárnai az olyan innovatív jogalkotási megközelítéseket, mint a jogi tervezés; kiemeli, hogy a jogi tervezés emberközpontú megközelítés, amely segíthet áthidalni az uniós polgárok, az érdekelt felek és az uniós jogszabályok közötti szakadékot; emlékeztet arra, hogy az emberközpontú megközelítés azt feltételezi, hogy a jogszabályokat elsősorban a polgárok és az érdekelt felek szem előtt tartásával kell megalkotni, és azoknak könnyen érthetőeknek kell lenniük;
77. felhívja a Tanács és a Bizottság figyelmét a Parlament fókuszcsoportjainak ajánlásaira, amelyek hangsúlyozzák, hogy felül kell vizsgálni a Parlament eljárási szabályzatának 132. és 166. cikkét a Tanácshoz és a Bizottsághoz való belépés tekintetében, hogy az EP-képviselők részt vehessenek a tanácsi munkacsoportok, az Állandó Képviselők Bizottsága (COREPER) vagy a Tanács ülésein, vagy ott válaszolhassanak a nekik feltett kérdésekre;
78. hangsúlyozza az EUMSZ. 218. cikke (10) bekezdésében foglalt követelményt, amelynek megfelelően az Unió és a harmadik országok vagy nemzetközi szervezetek közötti nemzetközi megállapodások megkötésére irányuló eljárás minden szakaszában haladéktalanul és teljes körűen tájékoztatni kell az Európai Parlamentet; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Parlament nem kap hozzáférést a nemzetközi kereskedelmi és beruházási megállapodások szerződő feleinek tárgyalási pozícióival kapcsolatos különböző javaslatokhoz; úgy véli, hogy e tekintetben megfelelően végre kell hajtani a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodást, amely elismeri annak fontosságát, hogy minden intézmény gyakorolhassa a nemzetközi megállapodások tárgyalásával és megkötésével kapcsolatos jogait és teljesíthesse a Szerződésekben foglalt kötelezettségeit;
79. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi kereskedelmi eszközökkel összefüggésben biztosítani kell a szabályozási követelmények arányosságát;
80. hangsúlyozza, hogy a kereskedelmi és beruházási megállapodások ideiglenes alkalmazására vonatkozó bevált gyakorlatokat valamennyi nemzetközi megállapodásra alkalmazni kell annak biztosítása érdekében, hogy egyetlen megállapodást se alkalmazzanak ideiglenesen azelőtt, hogy a Parlament egyetértését adta volna;
81. úgy véli, hogy a hatékony szabályozásnak egyensúlyt kell teremtenie a rövid távú szükségletek és a hosszú távú kihívások között; hangsúlyozza, hogy a „stratégiai előrejelzés” kulcsszerepet játszik az uniós szakpolitikai döntéshozatal időtállóvá tételében azáltal, hogy biztosítja, hogy az új kezdeményezések értékelése hosszabb távú perspektíván alapuljon, hangsúlyozva, hogy a minőségi jogalkotás a jövőbe való befektetésként hozzáadott értéket képvisel; üdvözli, hogy „előrejelző elemeket” építenek be a Bizottság minőségi jogalkotási programjába, a hatásvizsgálatokba és az értékelésekbe; úgy véli azonban, hogy a Bizottságnak jobban össze kell hangolnia és

ötvöznie kell a minőségi jogalkotással és a stratégiai előrejelzéssel kapcsolatos tevékenységeit a két folyamat jobb integrálása érdekében; hangsúlyozza, hogy a költségek számszerűsítésére, a kompromisszumokkal kapcsolatos döntésekre és a stratégiai előrejelzés végrehajtására vonatkozó bizottsági módszertan továbbra sem egyértelmű, és szorgalmazza, hogy a Bizottság szolgáljon bizonyítékkal arról, hogy ezeket a megközelítéseket hogyan követték a gyakorlatban; ösztönzi a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az innovatív költségértékelési eszközöket; e tekintetben határozottan ajánlja, hogy a stratégiai előrejelzési folyamat során vegyék figyelembe az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC), a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudományos platform (IPBES) és a 401/2009/EK rendelet 10. cikkének a) pontja alapján létrehozott, éghajlatváltozással foglalkozó európai tudományos tanácsadó testület jelentéseit a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról szóló (EU) 2021/1119 rendelettel összefüggésben;

82. tudomásul veszi, hogy a Szabályozói Ellenőrzési Testület részt vesz a jelenlegi jogalkotási munkához kapcsolódó hatásvizsgálatokban, célravezetőségi vizsgálatokban és főbb értékelésekben, ami javítja a Bizottság által végzett, bizonyítékon alapuló munkát; megjegyzi, hogy a Szabályozói Ellenőrzési Testület szerepet játszhat a Bizottság elfogulatlan és magas színvonalú munkájának biztosításában, és hogy szakértelmét és tapasztalatát fel lehetne használni a Bizottságon belüli egyéb feladatok elvégzésére; hangsúlyozza, hogy a Szabályozói Ellenőrzési Testület csak akkor képes hatékonyan ellenőrizni a Bizottság munkáját, ha annak vitathatatlan a függetlensége és a pártatlansága; e tekintetben kéri az igazgatótanács függetlenségének és a Szabályozói Ellenőrzési Testület átláthatóságának jelentős javítását az érdekelt felekkel folytatott megbeszélések, felülvizsgálatok, ajánlások és vélemények tekintetében, többek között azáltal, hogy kötelezővé teszik az átláthatósági nyilvántartás használatát a Testület tagjai számára; hangsúlyozza, hogy a testület munkája végső soron nem befolyásolhatja a Bizottság jogalkotási javaslattevési képességét, és nem késleltetheti indokolatlanul a jogalkotási javaslatok elfogadását; felszólítja a Bizottságot, hogy az a koherencia, az átláthatóság és az elszámoltathatóság egész folyamat során való biztosítása érdekében a vélemények elfogadását követően haladéktalanul, kivétel nélkül tegye közzé a Testület valamennyi véleményét, és azokat juttassa el a Parlamentnek és a Tanácsnak is; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy bocsássa a társjogalkotók rendelkezésére a testülethez benyújtott értékelések és hatásvizsgálatok tervezetét; tudomásul veszi, hogy a Szabályozói Ellenőrzési Testület a Bizottság négy tagjából és három külső szakértőből áll; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a Szabályozói Ellenőrzési Testület döntéshozatali eljárását, mivel a jelenlegi rendszer lehetővé teszi, hogy a véleményeket külső szakértők közreműködése nélkül fogadják el, vagy hogy a Bizottságon kívül hozzon létre független Szabályozói Ellenőrzési Testületet; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy bővítse ki együttműködését a Szabályozói Ellenőrzési Testülettel, és erősítse meg a testületet azáltal, hogy több eszközt biztosít számára munkája elvégzéséhez, továbbá biztosítsa a támogatást a Közös Kutatóközpont részéről;
83. tudomásul veszi az „egy be, egy ki” elv alkalmazását, amellyel a Bizottság az újonnan bevezetett terheket kívánja ellensúlyozni azáltal, hogy uniós szinten mentesíti a polgárokat és a vállalkozásokat az azonos szakpolitikai területen felmerülő azonos terhek alól; tudomásul veszi, hogy az „egy be, egy ki” megközelítés célja megerősíteni a REFIT programot azáltal, hogy a programot az egyes hatályos jogszabályokból eredő

terheken túl az új jogszabályokból eredő terhekre is kiterjeszti, valamint együtt kezeli az egyes szakpolitikai területeken felhalmozódó terheket; kéri, hogy az „egy be, egy ki” megközelítés az érdekelt felek bevonásán is alapuljon; megállapítja, hogy a Bizottság egyoldalúan, előzetes hatásvizsgálat vagy konzultáció nélkül vezette be ezt a megközelítést; hangsúlyozza, hogy e megközelítés végrehajtása nem érintheti a politikai kötelezettségeket vagy a minőségi jogalkotás célkitűzéseit, és kiemeli, hogy nem vezethet a jogszabályok hatályon kívül helyezésére vagy minőségének csökkenésére irányuló mechanikus vagy matematikai döntésekhez, és nem járhat visszatartó hatással a jogalkotásra, és azt kell célként kitűzni, hogy az új kihívások kezelése érdekében korszerűsítse és megreformálja az uniós jogalkotást többek között a régi jogszabályok helyébe lépő új jogszabályokkal, azok összevonásával és minőségük javításával; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy bár az uniós jogi aktusok kidolgozása, átültetése és végrehajtása során a további szükségtelen adminisztratív terheket el kell kerülni, ez nem vezethet a deregulációhoz vagy a szabályozás hiányához, és nem akadályozhatja meg a tagállamok parlamentjeit abban, hogy ambiciózusabb intézkedéseket tartsanak fenn vagy hozzanak, illetve magasabb szintű szociális, környezetvédelmi és fogyasztóvédelmi normákat fogadjanak el azokban az esetekben, amikor az uniós jog csak minimumszabályokat határoz meg;

84. kitart amellett, hogy a polgárok uniós politikákba és intézményekbe vetett bizalmának erősítése érdekében alapvető fontosságú az uniós jog eredményes végrehajtása; emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 197. cikke értelmében e végrehajtást a tagállamok közös érdekű ügyének kell tekinteni; felhívja a tagállamokat, hogy az uniós jogszabályok átültetésekor kerüljék a szükségtelen további adminisztratív vagy megfelelési terheket, különösen a kkv-k esetében, mivel az úgynevezett túlszabályozási gyakorlatok a szükségtelen adminisztratív terhek egyik fő forrása; úgy véli azonban, hogy a minőségi jogalkotás elve nem akadályozhatja meg a tagállamok parlamentjeit abban, hogy ambiciózusabb intézkedéseket tartsanak fenn vagy hozzanak olyan esetekben, amikor az uniós jog csak minimumszabályokat határoz meg; támogatja a Bizottság arra irányuló kérését, hogy a tagállamok számoljanak be arról, ha úgy döntenek, hogy olyan elemekkel egészítik ki a jogszabályokat, amelyek nem az uniós jogszabályokból erednek;
85. emlékeztet arra, hogy az új jogszabályok szükségessége nem jelentheti automatikusan azt, hogy a jelenlegi jogszabályokra már nincs szükség; ezzel összefüggésben úgy véli, hogy a váratlan következmények és a nemkívánatos hatások elkerülése érdekében az esetleges hatályon kívül helyezésekre vonatkozóan is alapos hatásvizsgálatot kell végezni; kéri, hogy ez a megközelítés átlátható és tényekre épülő módszertanon alapuljon, amely arányosan figyelembe veszi az összes fenntarthatósági szempontot mind az előnyök, mind a költségek tekintetében, beleértve a meg nem felelés és a tétlenség költségeit, valamint figyelembe veszi az adminisztratív és gazdasági hatásokat, ugyanakkor holisztikusan vizsgálja az uniós vívmányokat, és figyelembe veszi azok társadalmi, környezeti és közegészségügyi hatásait is; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy a megközelítés alkalmazása előtt hozza nyilvánosságra, milyen kalkulátort használ az „egy be, egy ki” elv végrehajtása során és szerezzék meg a többi uniós intézmény támogatását; úgy véli, hogy a minőségi jogalkotásnak elsősorban minőségi, nem pedig mennyiségi megfontolásokon kell alapulnia; hangsúlyozza a minőségi jogalkotás fontosságát a kiemelt uniós kezdeményezések megvalósításában; üdvözli a Bizottság közleményében megfogalmazott azon kötelezettségvállalást, hogy

együttműködik a tagállamokkal, a régiókkal és a legfontosabb érdekelt felekkel a zöld átállás előrehaladását gátló akadályok és bürokrácia felszámolása érdekében; hangsúlyozza az utólagos értékelés fontosságát annak biztosítása érdekében, hogy az EU teljesítse kötelezettségvállalásait;

86. hangsúlyozza továbbá, hogy az „egy be, egy ki” megközelítés alkalmazása során minden megfelelési költséget figyelembe kell venni, mind az igazgatási, mind a kiigazítási költségeket; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy ezt a megközelítést a tagállamok, valamint a helyi és regionális önkormányzatok is alkalmazzák a megfelelő átültetési folyamat során; ösztönzi a kompenzációs intézkedésekkel, módszertanokkal és az összegyűjtött adatokkal kapcsolatos bevált gyakorlatok cseréjét;
87. hangsúlyozza, hogy a rendeletek érvényesítésébe vetett bizalom fontos szerepet játszik az európai jogszabályok legitimitásában; felhívja a Bizottságot, hogy fokozza az uniós jogszabályok végrehajtására irányuló erőfeszítéseit, és hatékonyan kezelje az uniós jog valamennyi megsértését;
88. hangsúlyozza e tekintetben annak fontosságát, hogy a Parlament, a Tanács és a Bizottság strukturáltabb együttműködést folytasson az uniós jog alkalmazásának és hatékonyságának értékelése céljából, annak javítása érdekében; rámutat arra, hogy a tagállamoknak gyorsan, időben és helyesen végre kell hajtaniuk az uniós jogszabályokat a további jogszabályok szükségességének megfelelő értékelése érdekében;
89. megjegyzi, hogy a kötelezettségzegési eljárások tartósan magas száma azt mutatja, hogy továbbra is komoly kihívást jelent az uniós jogszabályok időben történő és helyes tagállami végrehajtása és alkalmazása, és sürgős intézkedéseket kér az ilyen eljárásokban hozott bizottsági határozatok átláthatóságának javítása érdekében; megismétli, hogy az uniós jogszabályok hatékony végrehajtása a jogalkotás minőségének javítására irányuló menetrend kulcsfontosságú része; rámutat, hogy a polgárokra és a vállalkozásokra nehezedő túlzott szabályozási teher gyakran a tagállamok megfelelési problémáinak tulajdonítható; felszólítja a Bizottságot, hogy teljes körűen és indokolatlan késedelem nélkül érvényesítse az uniós jogszabályokat, és használja ki az összes meglévő eszközt; hangsúlyozza, hogy a Bizottság jogérvényesítési politikájának kiszámíthatóbbnak és átláthatóbbnak kell lennie, és valamennyi érdekelt fél számára meg kell erősítenie a jobbiztonságot;
90. felkéri az Európa jövőjéről szóló konferenciát, hogy folytasson vitát az Európai Parlament jogalkotási kezdeményezési jogának megerősítéséről, mivel ez az egyetlen demokratikusan megválasztott szerv az Unióban, és közvetlenül képviseli az európai polgárokat; emlékeztet Ursula von der Leyen, a Bizottság elnöke azon kötelezettségvállalására, hogy támogatja a Parlament kezdeményezési jogát; sajnálja, hogy ezt a lehetőséget rendszeresen a Szerződés jövőbeli felülvizsgálatának idejére halasztják; hangsúlyozza, hogy a parlamenti kezdeményezési jog a képviseleti demokrácia fontos jellemzője tagállami szinten, és szükségesnek tartja, hogy megerősítsék az európai parlamenti képviselők mint az uniós polgárok közvetlen képviselői szerepét az uniós jogalkotási menetrend alakításához való joguk megerősítése révén; üdvözli a Bizottság elnökének elkötelezettségét az Európai Parlament kezdeményezési jogának támogatása mellett, valamint a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy az EUMSZ 225. cikke szerint benyújtott kérelmekre

mindig jogalkotási aktussal válaszol; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy számolják fel a Parlamentet jogalkotási kezdeményezések benyújtására irányuló jogának gyakorlásában gátló esetleges akadályokat; úgy véli, hogy e jog gyakorlása fokozott megkönnyítésének biztosítása érdekében felül lehetne vizsgálni a keretmegállapodást; hangsúlyozza, hogy egyértelművé kell tenni a Parlament különböző típusú jelentései közötti különbségeket és a Bizottságtól kért intézkedéseket;

91. hangsúlyozza, hogy az Európa jövőjéről szóló konferencia példa nélküli kezdeményezés az uniós polgárok közvetlen bevonására annak érdekében, hogy meghallgassák az európai politikai döntéshozatallal kapcsolatos nézőpontjukat; úgy véli, hogy a konferencia lezárását követően értékelni kell az olyan gyakorlatok bevezetésének lehetőségét, amelyek növelhetik a polgárok jogalkotási folyamatban való részvételét; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy lehetővé tegyék a polgárok számára az uniós döntéshozatali folyamatban történő részvételhez való demokratikus joguk teljes körű gyakorlását a választott képviselőjükkel való aktív kapcsolattartás révén, valamint hogy előmozdítsák a közvetlen részvétel lehetőségét; javasolja, hogy a Bizottság fontolja meg a részvételi mechanizmusoknak az éves munkaprogramjához vezető intézményközi párbeszédbe való integrálását;
92. megállapítja, hogy a polgárok egyre gyorsabban alkotnak fogalmat az uniós kormányzás mindennapi életükre és a jövőbeli fejleményekre gyakorolt hatásáról az egyre inkább a közösségi média által vezérelt információs társadalommal a háttérben, ami felgyorsítja és növeli az uniós döntéshozatallal kapcsolatos ismereteket és az uniós kormányzással kapcsolatos igényeket; ismételten hangsúlyozza, hogy az állampolgárokat teljes mértékben, a szavazáson túl is, más csatornák és eszközök segítségével, a teljes politikai ciklust figyelembe véve kell bevonni az uniós döntéshozatali folyamatba; ismételten hangsúlyozza a hatékony részvételi mechanizmusok fontosságát és arra irányuló felhívását, hogy 2021. július 7-i állásfoglalásával¹⁶ összhangban hozzanak létre állandó részvételi mechanizmusokat, valamint hangsúlyozza, hogy ezeket európai, tagállami, regionális és helyi szinten kell létrehozni, ideértve a különböző szintű intézmények közötti megfelelő horizontális és vertikális koordinációhoz szükséges eszközöket is; úgy véli, hogy ezek a mechanizmusok építhetnének az online szakpolitikai vitafórumokra, az ifjúsági konzultációkra és a polgári vitacsoportok továbbvitelére, de nem korlátozódhatnak csupán az említettekre;
93. rámutat, hogy a jogalkotás minőségének javításához hatékony jogalkotási eljárásokra van szükség, amelyek lehetővé teszik az uniós döntéshozatali eljárások megfelelő időkereten belüli lezárását; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Tanács elkötelezettségének hiánya és hatékony eljárási iránymutatások hiánya miatt a Szerződésekben meghatározott különleges jogalkotási eljárások csak igen ritkán zárulnak le sikeresen;
94. üdvözlí az Európa jövőjéről szóló konferenciának a polgárok uniós döntéshozatali folyamatban való részvételéről szóló tanácskozásait; kiemeli különösen az 1. polgári vitacsoport ajánlásait, különösen a 35., 36., 41., 46. és 48. ajánlást, valamint a 2. polgári vitacsoport ajánlásait, különösen a 2.1. alterület 10. és 11. ajánlását; a 3.1. alterület 16. ajánlását; a 4.1. alterület 24. ajánlását és a 4.2. alterület 29. és 32. ajánlását, valamint az 5. területet (Polgárok részvétele), különösen ennek 39. ajánlását; hangsúlyozza, hogy

¹⁶ HL C 99., 2022.3.1., 96. o.

érdemben kell foglalkozni a konferenciáról szóló végleges jelentésben megfogalmazott ajánlásokkal, amelyeket a vezető testület a konferencia plenáris ülésével együttműködésben fog kidolgozni a konferencia plenáris ülésén a nemzeti és európai polgári vitacsoportok ajánlásairól folytatott viták, valamint a többnyelvű digitális platformon benyújtott hozzájárulások alapján; úgy véli, hogy a vitacsoportok ajánlásai egyértelműen azt mutatják, hogy a polgárok az EU-n belüli nyilvános vita átláthatóságának növelését sürgetik, valamint azt, hogy az uniós intézmények az összes kommunikációs csatorna aktív használatával szélesebb körben nyújtsanak tájékoztatást és információkat, ugyanakkor hangsúlyozzák a közösségi média szerepét, amelynek az uniós döntéshozatal, többek között a jogalkotási folyamatokat is kísérnie kell; felszólítja a Bizottságot, a Tanácsot és a Parlamentet, hogy a Szerződésekben foglalt elvekkel összhangban hajtsák végre a konferencia záró következtetéseit a polgári vitacsoportok ajánlásai alapján;

95. javasolja, hogy a Szerződések által a Parlamentre ruházott jogalkotási kezdeményezési jogból eredő jogalkotási folyamat foglalja magában az érintett kezdeményezések jogalkotási menetrendjének létrehozására irányuló kérelmet, hasonlóan a rendes jogalkotási eljáráshoz; hangsúlyozza továbbá, hogy egy ilyen különleges jogalkotási eljárásnak tiszteletben kell tartania az intézményközi megállapodás azon rendelkezéseit, amelyek szerint mindhárom intézmény köteles tárgyalásokat folytatni, és ezt az EUSZ 13. cikkének (2) bekezdésében foglalt kölcsönös lojális együttműködés elvével összhangban kell tennie;
96. úgy véli, hogy azokban az esetekben, amikor a Parlament a kezdeményezési jogát gyakorolja, például a saját összetételére, a képviselők megválasztására és a feladatai gyakorlásának általános feltételeire, az ombudsman alapokmányára, valamint az ideiglenes vizsgálóbizottságok létrehozására vonatkozó szabályok tekintetében, egy jövőbeli intézményközi megállapodásban fontolóra kell venni olyan intézkedéseket, melyek a fontos intézményi eljárások blokkolásának elkerülését célozzák;
97. hangsúlyozza, hogy a Parlament fontos szerepet tölt be az uniós polgárokat képviselő intézményként, többek között a Bizottság és más intézmények felett gyakorolt felügyeletben és a nyilvánosság nevében más intézményekkel való együttműködésben, valamint a jogszabályok polgárokra gyakorolt hatásaival kapcsolatos alulról építkező megközelítés biztosításában; ismét hangsúlyozza ezért annak fontosságát, hogy a meglévő parlamenti eszközök révén megőrizték a Parlament szerepét a jövőbeli jogszabályok előzetes értékelésében;
98. üdvözli az Európai Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy megszilárdítsa a konzultációs folyamatot, hogy minden nyilvános konzultációról a lezárást követő nyolc héten belül jelentést tegyen, valamint azt a kötelezettségvállalást, hogy aktívabban népszerűsíti a konzultációkat annak érdekében, hogy több polgárt, érdekelt felet, köztük kkv-t, valamint helyi és regionális önkormányzatokat érjen el; felhívja a tagállamokat, hogy a területükön folytatott konzultációk előmozdításával járuljanak hozzá ehhez a folyamathoz; megjegyzi, hogy egyes, nagyobb pénzügyi forrásokkal rendelkező érdekelt felek aktívabban járulhatnak hozzá a konzultációkhoz; úgy véli, hogy az összegyűjtött hozzájárulásoknak kiegyensúlyozott képet kell tükrözniük az érdekelt felek helyzetéről, és ehhez meg kell könnyíteni az összes érdekelt féltől – köztük a polgároktól és a polgárok kevesebb erőforrással rendelkező képviselőitől – származó

információk összegyűjtését;

99. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

23.3.2022

VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Jogi Bizottság részére

a jogalkotás minőségének javításáról: közös erővel a jobb jogszabályokért
(2021/2166(INI))

A vélemény előadója: Christian Sagartz

JAVASLATOK

A Fejlesztési Bizottság felkéri a Jogi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi javaslatokat:

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 208. cikkében szereplő fejlesztési együttműködési célkitűzésekre,
- 2. üdvözli a Bizottság „A jogalkotás minőségének javítása: közös erővel a jobb jogszabályokért” című, 2021. április 29-i közleményét (COM(2021)0219), valamint annak biztosítása melletti elkötelezettségét, hogy valamennyi jogalkotási javaslat hozzájáruljon a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendhez;
- 3. megerősíti az EU azon kötelezettségét, hogy az EUMSZ 208. cikkében foglaltaknak megfelelően beépítse a fejlesztési együttműködési célkitűzéseket az általa végrehajtott minden olyan belső és külső politikába, amely hatással lehet a fejlődő országokra; emlékeztet arra, hogy noha számos, inkább belső vonatkozású uniós szakpolitika hozzájárulhat a fenntartható fejlődési célok megvalósításához, gyakran még mindig nagyon magas teljes ökológiai, gazdasági és társadalmi lábnyomot hagy a fejlődő országokban; ezért kitart amellett, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrendnek és fenntartható fejlődési céljainak még inkább elő kell mozdítaniuk az EU belső és külső tevékenységei és egyéb szakpolitikái közötti összehangolt megközelítést; ismételten hangsúlyozza ezért, hogy a fenntartható fejlődési célok világszerte történő eléréséhez elengedhetetlen a megfelelő szinergiák megteremtése, és ezért az előrejelzéseken alapuló szakpolitikai döntéshozatal és az összes uniós szakpolitika közötti koherencia elérése; emlékeztet arra, hogy a fenntartható fejlődési célok által meghatározott elvek és célkitűzések oszthatatlanok, és azokat nem szabad aláásni; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU fejlődő országokra vonatkozó politikáját úgy alakítsák ki, hogy előre lehessen jelezni az éghajlatváltozás és a biológiai sokféleség csökkenésének hatásait;
- 4. meggyőződése, hogy az Unió minőségi jogalkotási rendszere értékes eszköz lehet e jogi kötelezettség végrehajtásához, amennyiben a rendszer által javasolt eszközöket megfelelően használják és teljes mértékben kiaknázzák a bennük rejlő lehetőségeket,

olyan szakpolitikai ösztönzők létrehozásával, amelyek megfelelően foglalkoznak a globális kihívásokkal, és lehetővé teszik az akadályok, terhek vagy kétértelműségek minimalizálását e politikai célkitűzések alkalmazása során; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Unió fejlődő országokra vonatkozó szakpolitikájára és jogszabályaira, különösen a nem fejlesztésre irányuló, belső jogszabályokra vonatkozó hatásvizsgálatok száma továbbra is csekély, és e hatásvizsgálatok nem értékelik megfelelően a fejlődő országokra gyakorolt lehetséges hatásokat, és nem foglalkoznak velük; üdvözli a minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatások új változatait és a minőségi jogalkotás eszköztárát; reméli, hogy az új közlemény, valamint az aktualizált iránymutatások és eszköztár javítani fogják a helyzetet azáltal, hogy szükség esetén rendszeresen teljes körű és koherens hatásvizsgálatokhoz vezetnek; határozottan úgy véli, hogy az előzetes hatásvizsgálatok értékes eszközök a szakpolitikák és/vagy jogalkotási javaslatok a fejlődő országokra, és különösen a legkevésbé fejlett országokra vonatkozó lehetséges kockázatainak azonosításához és kezeléséhez; felhívja a Bizottságot, hogy fordítson nagyobb figyelmet az uniós jogszabályok fejlődő országokra gyakorolt hatására, és adott esetben tartsa tiszteletben és mozdítsa elő a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit ezekben a kezdeményezésekben, különösen például a migráció, a környezetvédelem és a mezőgazdaság, valamint a nemzetközi bűnözéssel, például a szervezett bűnözéssel, a kábítószer- és emberkereskedelemmel, illetve a pénzmosással szembeni küzdelem területén; sürgeti a Bizottságot, hogy a hatásvizsgálatok következtetései nyomán gondoskodjon a jogi rendelkezésekről a nem fejlesztésre irányuló jogalkotási aktusaiban annak érdekében, hogy jobban tükrözze az EU-nak az EUMSZ 208. cikke iránti elkötelezettségét; hangsúlyozza, hogy konkrét támogatást kell nyújtani a kis- és középvállalkozásoknak (kkv-k) az új szabályozási kerethez való alkalmazkodásuk során, különösen a politikák fejlesztési célú koherenciája elveinek, a Párizsi Megállapodás céljainak, a fenntartható fejlődési céloknak és a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrendnek az eléréséhez kapcsolódóan; felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg a hatásvizsgálatok Szabályozói Ellenőrzési Testület általi átvilágítását e testület fejlesztési együttműködéssel kapcsolatos szakértelmének megerősítése révén; úgy véli, hogy a jobb szabályozás olyan eszköz, amelyet meg lehetne osztani a partnerországokkal; felhívja a Bizottságot, hogy e tekintetben erősítse meg a partnerországokkal már folyamatban lévő együttműködést;

5. megjegyzi, hogy a 35. számú eszköz rendelkezik a fejlődő országokban végzett hatásvizsgálatok teljesítményének irányításához szükséges elemekkel, és elvárja, hogy ezt az eszközt széles körben alkalmazzák; úgy véli, hogy azoknak a jelenlegi ágazatoknak, amelyek esetében a hatásvizsgálatokat prioritásként kell kezelni, tükrözniük kell az Unió jelenlegi és jövőbeli kihívásait, tükrözniük kell a Parlament álláspontját, és egyértelmű kapcsolatot kell mutatniuk az uniós jog érintett területeivel annak érdekében, hogy megkönnyítsék a figyelmet érdemlő jogszabályok meghatározását; javasolja az eszköztár további megerősítését a fejlődő országokbeli lehetséges gazdasági, szociális és környezeti hatások azonosításának és elemzésének megkönnyítése érdekében; javasolja, hogy az eszköztár egyes eszközeibe – többek között, de nem kizárólag a 23., 25. és 26. számú eszközbe – illesszenek be új, „a fejlődő országokra gyakorolt hatás” fejezetet; javasolja, hogy ebbe a fejezetbe illesszenek be néhány irányadó kérdést annak feltárása érdekében, hogy a jogszabályok hozzájárulnak-e a fejlesztéspolitika célkitűzéseéhez és a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend végrehajtásához az EU-ban és a fejlődő országokban egyaránt; emlékeztet arra, hogy a fejlődő országokban az emberi jogokra gyakorolt hatások – többek között a

gyermekekre, az őslakos népekre, az LMBTIQ-személyekre és más kiszolgáltatott csoportokra gyakorolt hatások – fontosak az európai fejlesztési együttműködés szempontjából; e tekintetben kéri az Európai Bizottságot, hogy vezessen be külön hatásvizsgálati kategóriákat a fejlődő országokban a nemek közötti egyenlőség és a nők jogai, valamint a jogállamiság és a jó kormányzás tekintetében; emlékeztet arra, hogy a múltbeli intézkedések tanulságainak levonása és azok jövőbeni javítása érdekében fontos az eljárások és eszközök hatékonyságának folyamatos értékelése is, és ezzel kapcsolatban felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen tegyen jelentést az Európai Parlamentnek a 35. számú eszköz végrehajtásáról;

6. meggyőződése, hogy nagyobb hangsúlyt kell fektetni az uniós intézmények közötti és azokon belüli intézményi konzultációra, koordinációra és együttműködésre; sürgeti a Bizottságot, hogy egyszerűsítse belső eljárásait annak érdekében, hogy az INTPA főigazgatóság szisztematikusan részt vegyen valamennyi hatásvizsgálatban, különösen az EU-n kívül lehetséges hatásokkal járó belső jogszabályok esetében, és kellően vegye figyelembe a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia keretében a főigazgatóság által nyújtott észrevételeket, javaslatokat és ajánlásokat; felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg az INTPA főigazgatóság bevonását és érdemi részvételét a szolgálatközi konzultációban, az Intézményközi Kapcsolatok Csoportjában (GRI) és a külső koordinációs csoportban (EXCO), és kellően vegye figyelembe e vezető főigazgatóságnak a fejlesztési együttműködéssel és a fejlődő országokkal kapcsolatos észrevételeit;
7. úgy véli, hogy a fejlődő országokat érintő jogszabályok minőségét többek között legitimitásuk és hatékonyságuk határozza meg, amely viszont a konzultációs folyamat jellegétől és attól függ, hogy a jogszabályok mennyire reagálnak az érintett országok szükségleteire, és hogy végrehajtásuk kár okozása nélkül eléri a kívánt eredményeket; üdvözi, hogy a Bizottság a külső partnerekkel való együttműködés fokozása révén arra összpontosít, hogy javítsa az uniós jogszabályok EU-n kívüli igényeinek és hatásainak megértését; felhívja a Bizottságot, hogy ezt a szerepvállalást tegye ténylegessé azáltal, hogy inkluzív, érdemi és valódi konzultációs folyamatokat alakít ki az érintett érdekelt felek, például a fejlődő országokban lévő szociális partnerek és civil társadalmi képviselők, valamint a különböző érintett területek szakértőinek és vállalkozásainak bevonásával; javasolja, hogy e konzultációk eredményét és az összegyűjtött bizonyítékokat ténylegesen használják fel a jogszabályok kidolgozása során, és vegyék figyelembe azon partnerországok érintett érdekelt feleinek helyzetét és sajátos igényeit, ahol a konzultációra sor kerül; üdvözi a konzultációs folyamatok célirányosabbá, világosabbá és felhasználóbarátabbá tételére irányuló kezdeményezést; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nyilvános konzultációs folyamat tervezett egyszerűsítése ne veszélyeztesse annak hatékonyságát; kiemeli az uniós küldöttségek szerepét, különösen a fejlődő országokban, valamint azt, hogy rendelkezésre kell bocsátani az e konzultációk végrehajtásához szükséges eszközöket és forrásokat;
8. elismeri, hogy a jogalkotás minőségének javítása és különösen az előzetes hatásvizsgálatok hatékony végrehajtásához megfelelő szintű emberi, pénzügyi és egyéb erőforrásokra és időre lesz szükség; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa ehhez a megfelelő eszközöket;
9. elismeri, hogy a jogalkotás minőségének javítása valamennyi uniós intézmény közös

célkitűzése és felelőssége; megerősíti, hogy társjogalkotóként a Parlament észszerűsíteni fogja belső szolgálatait annak érdekében, hogy jobban hozzájáruljon a külső dimenzióval rendelkező uniós jogszabályok fejlődő országokra gyakorolt hatásának értékeléséhez és nyomon követéséhez, beleértve a jogalkotási eljárásához és az uniós kiadási programokhoz kapcsolódóan a Parlament által elfogadott vonatkozó szövegeket; megerősíti továbbá, hogy ennek megfelelően meg fogja erősíteni a parlamenti bizottságok közötti együttműködést és koordinációt, meg fogja erősíteni a fejlesztéspolitikákkal kapcsolatos szakértelmet valamennyi érintett bizottságban, és egyértelművé fogja tenni, hogy a Fejlesztési Bizottságnak milyen szerepet kell játszania a politikák fejlesztési célú koherenciájának az Európai Parlament eljárási szabályzatában (VI. melléklet) meghatározott elve tekintetében, mindezt az uniós jogszabályok minőségének és hatékonyságának javítása céljából;

10. üdvözli a Bizottság arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy javítja a javaslatok hatásának elemzését és az arról szóló jelentések készítését, elismerve a minőségértékelések fontosságát, amelyek segíthetnek a hiányosságok, szükségletek és lehetőségek, valamint a meglévő kockázatok és tendenciák feltárásában, és így hozzájárulhatnak a szakpolitikai prioritások meghatározásához és a hosszú távú stratégiai tervezés kialakításához, különösen a legkevésbé fejlett országokban és a fenntartható fejlődési célok elérésére vonatkozóan; hangsúlyozza, hogy olyan holisztikus szemléletre van szükség, amely a fenntartható fejlődési célokra gyakorolt hatás egészét figyelembe veszi, és amelyben a fenntartható fejlődés mindhárom – gazdasági, társadalmi és környezeti – dimenzióját azonos szintű részletes elemzéssel és pontossággal vizsgálják, figyelembe véve mind a minőségi, mind a mennyiségi bizonyítékokat; aggodalommal állapítja meg, hogy ha csak a „releváns fenntartható fejlődési célokra” hivatkoznak, az a 2030-ig tartó időszakokra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend integrált és holisztikus jellegének figyelmen kívül hagyásának kockázatát hordozza; emlékeztet az Unió azon kötelezettségvállalására, hogy a tagállamokkal, valamint azok helyi és regionális hatóságaival együtt és nemzetközi partnereivel szoros együttműködésben globális vezető szerepet vállal a 2030-ig tartó időszakokra szóló menetrend és a fenntartható fejlődési célok végrehajtásában; sajnálattal állapítja meg, hogy a Bizottság még nem dolgozott ki integrált és holisztikus végrehajtási stratégiát a fenntartható fejlődési célok tekintetében; emlékeztet arra, hogy az EU-nak növelnie kell láthatóságát a fejlődő országokban – különösen az afrikai országokban, geopolitikai versenytársainak növekvő jelenléte miatt –, együttműködési és kiadási programjairól, például a fenntartható halászati partnerségi megállapodásokról szóló hatékony kommunikáció révén;
11. ismételten kiemeli a szakpolitikai döntéshozatal hatékonyságának és dinamizmusának uniós szintű biztosítását, valamint a fejlődő, különösen a legkevésbé fejlett országokat érintő uniós külpolitikával kapcsolatos szakpolitikai koherencia fontosságát; riasztónak tartja, hogy a Bizottság által 2021 novemberében előterjesztett, a minőségi jogalkotásra vonatkozó felülvizsgált iránymutatások és eszköztár még egyszer sem említi a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherenciát, csupán az iránymutatásokat kísérő „eszköztár” tartalmaz egy 35. számú eszközt a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherenciára vonatkozóan; kitart amellett, hogy a fenntartható fejlesztési szempontú szakpolitikai koherenciáját biztosító mechanizmusokat valamennyi érintett uniós intézménynek és tagállamnak – a legmagasabb politikai szinten is – szisztematikusabban és hatékonyabban kell alkalmaznia; olyan kezdeményezésekre hív

fel, amelyek e tekintetben következetesebbé teszik az EU megközelítését; hangsúlyozza az uniós finanszírozási eszközök, kezdeményezések és stratégiák közötti koherencia alapvető szerepét az EU globális válaszánaK elérése és a fenntartható növekedés és fejlődés iránti elkötelezettségének teljesítése érdekében.

INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	22.3.2022
A zárószavazás eredménye	+: 25 -: 1 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Barry Andrews, Eric Andrieu, Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, Dominique Bilde, Udo Bullmann, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Ryszard Czarnecki, Gianna Gancia, Charles Goerens, Mónica Silvana González, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Karsten Lucke, Pierfrancesco Majorino, Erik Marquardt, Christian Sagartz, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo, Chrysoula Zacharopoulou, Bernhard Zimniok
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Benoît Biteau, Marlene Mortler

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN

25	+
ECR	Ryszard Czarnecki, Beata Kempa
ID	Dominique Bilde, Gianna Gancia
NI	Antoni Comín i Oliveres
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Marlene Mortler, Christian Sagartz, Tomas Tobé
Renew	Barry Andrews, Catherine Chabaud, Charles Goerens, Chrysoula Zacharopoulou
S&D	Eric Andrieu, Udo Bullmann, Mónica Silvana González, Karsten Lucke, Pierfrancesco Majorino
The Left	Miguel Urbán Crespo
Verts/ALE	Benoît Biteau, Pierrette Herzberger-Fofana, Erik Marquardt

1	-
ID	Bernhard Zimniok

0	0
-	

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás

3.3.2022

LEVÉL A KÖRNYEZETVÉDELMI, KÖZEGÉSZSÉGÜGYI ÉS ÉLELMISZER- BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

Adrián Vázquez Lázara úr
elnök
Jogi Bizottság
BRÜSSZEL

Tárgy: Vélemény „A jogalkotás minőségének javításáról: közös erővel a jobb jogszabályokért” című jelentéstervezetről (2021/2166(INI))

Tisztelt Elnök Úr!

A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság (ENVI) koordinátorai 2021. június 3-án úgy határoztak, hogy az ENVI bizottság „A jogalkotás minőségének javításáról: közös erővel a jobb jogszabályokért” című jelentéstervezetről (2021/2166(INI)) e levél formájában nyilvánít véleményt.

Ezért az ENVI bizottság elnökként és az ENVI bizottság e véleményért felelős előadójaként felkérem a Jogi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy az általa elfogadandó állásfoglalási indítványba foglalja bele a mellékelt javaslatokat, amelyeket az ENVI bizottság 2022. március 3-i ülésén¹ fogadott el.

Tisztelettel:

¹ A zárószavazáson jelen voltak: Pascal Canfin (elnök), César Luena (alelnök), Dan-Ștefan Motreanu (alelnök), Mathilde Androuët, Bartosz Arłukowicz, Margrete Auken, Simona Baldassarre, Marek Paweł Balt, Traian Băsescu, Aurélie Beigneux, Hildegard Bentele, Sergio Berlato, Alexander Bernhuber, Malin Björk, Michael Bloss, Simona Bonafè, Delara Burkhardt, Sara Cerdas, Mohammed Chahim, Tudor Ciuhodaru, Nathalie Colin-Oesterlé, Esther de Lange, Christian Doleschal, Marco Dreosto, Cornelia Ernst, Eleonora Evi, Agnès Evren, Pietro Fiocchi, Raffaele Fitto, Malte Gallée, Andreas Glück, Nicolás González Casares, Catherine Griset, Jytte Guteland, Teuvo Hakkarainen, Martin Hojsik, Pär Holmgren, Jan Huitema, Yannick Jadot, Petros Kokkalis, Ewa Kopacz, Joanna Kopcińska, Peter Liese, Sylvia Limmer, Javi López, Fulvio Martusciello, Liudas Mažylis, Joëlle Mélin, Tilly Metz, Silvia Modig, Dolors Montserrat, Alessandra Moretti, Ville Niinistö, Ljudmila Novak, Grace O’Sullivan, Jutta Paulus, Jessica Polfjärd, Nicola Procaccini, Luisa Regimenti, Frédérique Ries, María Soraya Rodríguez Ramos, Rónai Sándor, Rob Rooken, Silvia Sardone, Christine Schneider, Günther Sidl, Ivan Vilibor Sinčić, Linea Søgaard-Lidell, Maria Spyraiki, Nicolae Ștefănuță, Róza Thun und Hohenstein, Nils Torvalds, Tóth Edina, Véronique Trillet-Lenoir, Nikolaj Villumsen, Alexandr Vondra, Mick Wallace, Pernille Weiss, Emma Wiesner, Tiemo Wölken.

Pascal Canfin

Másolatot kap: Tiemo Wölken

JAVASLATOK

1. felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul és teljes mértékben tegyen eleget az európai klímarendelet¹ 6. cikke (4) bekezdésének, amely előírja, hogy minden intézkedéstervezetnek és jogalkotási javaslatnak összhangban kell lennie az Unió klímasemlegességi célkitűzésének 2050-ig történő teljesítésével; emlékeztet arra, hogy e célból a Bizottságnak értékelnie kell valamennyi intézkedéstervezet vagy jogalkotási javaslat, köztük a költségvetési javaslatok összhangját a klímasemlegességi célkitűzésekkel, valamint azt, hogy ezek biztosítják-e az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás terén elért előrehaladást;
2. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az új, éghajlati célkitűzésekkel való összhangra vonatkozó ellenőrzéseket csak 2022. január 1-jétől alkalmazzák a jogalkotási intézkedéstervezetekre és javaslatokra vonatkozó hatásvizsgálatokra, annak ellenére, hogy az európai klímarendelet 2021 júliusában hatályba lépett, ami azt jelenti, hogy a jogszabály rendelkezéseit számos, az európai zöld megállapodás szempontjából releváns javaslat esetében nem hajtották végre;
3. üdvözli az európai klímarendeletnek való megfelelés hatásvizsgálatok és értékelések során történő ellenőrzésére vonatkozó megközelítést, amelyet a minőségi jogalkotásról szóló közlemény, valamint az azt követő iránymutatások és eszköztár vázol fel; sürgeti azonban a Bizottságot, hogy ezeket az ellenőrzéseket szisztematikusan alkalmazza, és az ellenőrzést az új intézkedéstervezetek előkészítési folyamatának vagy a meglévő jogszabályok célravezetőségi vizsgálatának elején végezze el annak érdekében, hogy azok valóban irányt mutathassanak a szakpolitikai döntéseknek; hangsúlyozza, hogy az európai klímarendelet kötelezi a Bizottságot, hogy a 6. cikk (4) bekezdésében említett összhangra vonatkozó értékelés részeként indokolja meg, ha egy intézkedéstervezet vagy jogalkotási javaslatot nem igazítanak hozzá az európai klímarendelet célkitűzéseéhez;
4. aggodalmát fejezi ki az európai klímarendelet rendelkezéseinek végrehajtása miatt azokban az esetekben, amikor nem végeznek hatásvizsgálatot, különösen a politikailag érzékeny javaslatok tekintetében, beleértve a másodlagos jogszabályokat is; emlékeztet arra, hogy az intézményközi megállapodás értelmében a Bizottságnak hatásvizsgálatot kell végeznie minden olyan jogalkotási és nem jogalkotási kezdeményezésére, felhatalmazáson alapuló jogi aktusára és végrehajtási intézkedésére vonatkozóan, amelyek várhatóan jelentős gazdasági, társadalmi és környezeti hatással járnak;
5. támogatja az arra irányuló kötelezettségvállalást, hogy a jelentős károkozás elkerülését célzó elv kötelező értékelése révén valamennyi uniós politika keretében javítsák a környezeti hatások elemzését és az azokról való jelentéstételt, valamint támogatja, hogy ezt az értékelést a különböző szakpolitikai területekről érkező javaslatokra is alkalmazzni kelljen majd a nem egységes alkalmazás elkerülése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy a minőségi jogalkotás eszköztárában egyértelműen határozza meg a jelentős

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet), HL L 243., 2021.7.9., 1. o.

károkozás elkerülését célzó elvet, összekapcsolva azt az uniós taxonómiai rendelet² 17. cikkével, amint az iránymutatások esetében már megtörtént;

6. hangsúlyozza, hogy a jelentős károkozás elkerülését célzó elv értékelése során figyelembe kell venni a társadalom számára jelentkező szélesebb körű költségeket és előnyöket – például a közegészségügy területén –, valamint a környezeti hatásokat;
7. kiemeli, hogy a minőségi jogalkotási programnak – egyebek mellett a kkv-kra nehezedő adminisztratív terhek enyhítése érdekében – támogatnia kell az Unió zöld átállását, többek között a célnak már nem megfelelő jogszabályok hatályon kívül helyezése révén; rámutat arra, hogy az új politikák szükségessége nem jelentheti automatikusan azt, hogy a jelenlegi politikákra már nincs szükség; hangsúlyozza, hogy az „egy be, egy ki” megközelítés alkalmazása nem vezethet deregulációhoz vagy az európai polgárok és a környezet védelmére vonatkozó normák színvonalának csökkenéséhez, sem nem akadályozhatja a meglévő jogszabályi keret naprakésszé tételére vagy kiegészítésére irányuló olyan javaslatok elfogadását, amelyek célja, hogy azok megfeleljenek az EU – például az európai zöld megállapodásban és az európai egészségügyi unióban megfogalmazott – fokozott ambícióinak;
8. kéri az „egy be, egy ki” elv teljes átláthatóságát; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egyértelmű, elveken alapuló iránymutatásokat a visszavonásra kijelölt rendelkezések kiválasztására és értékelésére, beleértve a „költségek” és az „előnyök” becslésére szolgáló számítás módszertanának kidolgozását; hangsúlyozza, hogy az ilyen értékeléseknek nemcsak az adminisztratív vagy gazdasági hatásokat kell figyelembe venniük, hanem holisztikusan is meg kell vizsgálniuk az uniós vívmányokat, és figyelembe kell venniük azok társadalmi, környezeti és közegészségügyi hatásait;
9. ismételten felhívja a Bizottságot³, hogy segítse elő az európai zöld megállapodás megvalósítását azáltal, hogy felszámolja azokat az akadályokat és bürokráciát, amelyek lassíthatják a megállapodás végrehajtását, különös figyelmet fordítva az uniós jogszabályok alkalmazásának különösen a kkv-k számára felmerülő következményeire és költségeire;
10. hangsúlyozza, hogy a minőségi jogalkotási programnak támogatnia kell az uniós gazdaság zöld átállását többek között azáltal, hogy lehetővé teszi az innovatív és alaptermotechnológiák gyorsabb és hatékonyabb piacra jutását; üdvözli, hogy a magas szintű környezetvédelmi normák megtartása olyan további előnyökkel járhat, mint amilyenek például az új üzleti lehetőségek, a versenyelőnyök az európai ipar számára és az egyenlő versenyfeltételek az egységes piacon;
11. emlékeztet arra, hogy a teher szükségtelenségére vonatkozó értékelésének tekintettel kell lennie az uniós jogszabályok „nettó” hatásaira a különböző közigazgatási szinteken, teljes mértékben figyelembe véve a szubszidiaritás elvét, amennyiben egy uniós szintű jogszabály elfogadása – különösen közvetlenül alkalmazandó uniós rendeletek

² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról, HL L 198., 2020.6.22., 13. o.

³ Az ENVI bizottság véleménye az Európai Unió 2022. évi pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetési tervzetéről – összes szakasz.

formájában – nemzeti vagy helyi szinten alacsonyabb adminisztratív terhet eredményezhet, valamint javíthatja a belső piac működését azáltal, hogy a szabályokat átláthatóvá, kiszámíthatóvá teszi és biztosítja az egységes alkalmazást valamennyi uniós tagállamban, és ezáltal csökkenti a negatív környezeti, éghajlati és egészségügyi externáliák költségeit és hatását is; megjegyzi, hogy az uniós jogszabályok egyértelműbbé tétele – például a minőségi jogalkotási program révén – segítheti az uniós jogszabályok egységes alkalmazását;

12. támogatja a stratégiai előrejelzésnek a politikai döntéshozatalba való szisztematikusan beépítését annak biztosítása érdekében, hogy az uniós politikák és jogszabályok megfeleljenek a jövő kihívásainak; üdvözli, hogy a Bizottság elkötelezte magát a stratégiai előrejelzés jobb felhasználása mellett, mivel az kulcsfontosságú szerepet játszik az uniós szakpolitikai döntéshozatal időtállóvá tételében annak biztosítása révén, hogy a kezdeményezések hosszabb távú szempontokon alapuljanak; e tekintetben kéri, hogy a stratégiai előrejelzési folyamat során szisztematikusan vegyék figyelembe az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) és a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform (IPBES) jelentéseit; üdvözli e tekintetben a jövőállósági platform munkáját, amely többek között a közigazgatási szervek, a nem kormányzati szervezetek, valamint a kis- és nagyvállalatok szakértelmét fogja össze a meglévő uniós jogszabályok javítását célzó rendszeres találkozókra; megjegyzi, hogy ezt a platformot szélesebb kört felölelő témák, például a zöld átállás megvitatására is fel lehetne használni;
13. támogatja a bizonyítékokon alapuló politikai döntéshozatal alkalmazását, és hangsúlyozza, hogy a megbízható, szakértői értékelésen alapuló tudományos bizonyítékoknak a jobb szabályozás sarokkövét kell képezniük, csakúgy mint az elővigyázatosság elve tiszteletben kell tartásának; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy átlátható módon kezelje a bizonyítékokat, összhangban a FAIR (meghatározható, hozzáférhető, interoperábilis és újrafelhasználható) elvvel;
14. üdvözli a fenntartható fejlődési célok érvényesítését a szakpolitikai döntéshozatalban annak biztosítása érdekében, hogy minden jogalkotási javaslat hozzájáruljon e célokhoz; kéri, hogy a hatásvizsgálatok vegyék figyelembe a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend egészének megvalósítására gyakorolt hatást, és ne csak a „releváns” fenntartható fejlődési célokat azonosítsák, tekintettel a menetrend holisztikus és integrált jellegére; emlékezteti a Bizottságot arra a kötelezettségre, hogy adott esetben a fenntartható fejlődési célokat be kell építeni a minőségi jogalkotáshoz kapcsolódó iránymutatásokba és eszköztárba, és a gazdasági, társadalmi és környezeti hatások – többek között azok kumulatív hatásai – integrált elemzése részeként figyelembe kell vennie a környezetre és az éghajlatra gyakorolt azonnali és hosszú távú hatások teljes körét, valamint a fellépés és a tétlenség költségeit, amelyek a 8. környezetvédelmi cselekvési programban elfogadott „gondoljunk először a fenntarthatóságra” megközelítés részét képezik;
15. hangsúlyozza, hogy a környezetvédelmi és egészségügyi jogszabályok közvetlen hatást gyakorolnak az uniós polgárok életére; felhívja ezért a Bizottságot, hogy valamennyi jogalkotási javaslathoz fűzzön rövid, hozzáférhető, nem szaknyelven írt indokolást, és tegyen meg minden megfelelő intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy

valamennyi uniós polgár megérthesse a jogalkotási javaslatok lényegét, beleértve az életükre gyakorolt lehetséges hatásokat is;

16. megismétli, hogy növelni kell a tagállami képviselők szavazatainak átláthatóságát a végrehajtási jogi aktusokra vonatkozó tanácsadó-bizottsági és a vizsgálóbizottsági eljárások valamennyi szakaszában, és hogy az egyes tagállamok képviselőinek szavazatait a hivatalos jegyzőkönyvben közzé kell tenni; megismétli, hogy a Bizottságnak több információt kell nyilvánosságra hoznia a bizottsági ülésekről, beleértve az összetételt, a részvételt, a napirendeket, a dokumentumokat és a megvitatott tervezeteket⁴;
17. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Bizottság kellő időben válaszoljon a Parlament írásbeli kérdéseire; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a múltban az írásbeli választ igénylő kérdések túlnyomó többségét későn válaszolták meg, és ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottság megbízatási ideje második felében javítsa az európai parlamenti képviselők által feltett írásbeli kérdésekre adott válaszadási időt.

⁴ Az Európai Parlament 2020. december 17-én elfogadott módosításai a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló 182/2011/EU rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatához (P9_TA(2020)0364).

3.3.2022

LEVÉL AZ IPARI, KUTATÁSI ÉS ENERGIAÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

Adrián Vázquez Lázara
Elnök
Jogi Bizottság
BRÜSSZEL

Tárgy: „a jogalkotás minőségének javításáról: közös erővel a jobb jogszabályokért” című véleménytervezet (2021/2166(INI))

Tisztelt Elnök Úr!

A fent említett eljárás keretében az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság azt a feladatot kapta, hogy nyilvánítson véleményt az Ön bizottsága számára. 2020. július 14-i ülésükön a bizottság koordinátorai úgy határoztak, hogy a bizottság e levél formájában nyilvánít véleményt.

Az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság a 2022. március 3-i ülésén megvizsgálta a kérdést. Az ülésen a bizottság úgy határozott, hogy felkéri a Jogi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy az állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi módosításokat.

Az alábbi javaslatok mellett szeretnénk felhívni a figyelmet a következőkre:

Mivel a tagállamok komoly aggodalmukat és kétségeiket fejezték ki a szubszidiaritás-ellenőrzési mechanizmus (a „sárga és narancssárga lapra” épülő ellenőrzési rendszer) hatékonyságát illetően, hangsúlyozni szeretnénk, hogy hatékonyabb szubszidiaritás-ellenőrzési mechanizmusra van szükség. Ezért egy új, konstruktívabb és hatékonyabb rendszer létrehozását szorgalmazzuk. Az „egy be, egy ki” elv az adminisztratív és szabályozási terhek kezelésére szolgál. Az „egy be, egy ki” elv azonban csupán a status quo fenntartását jelenti. Ambiciózusabb megközelítésre van szükségünk ahhoz, hogy valóban és hatékonyan csökkentsük a bürokráciát. A „gondolkozz először kicsiben” elvnek a döntéshozatali folyamat szerves részét kell képeznie, és tükröződnie kell a jövőbeli szakpolitikákban. Elfogadhatatlan az új kkv-követ kinevezésének késedelme; ezért haladéktalanul új kkv-követet kell kinevezni. Ezenkívül az új kkv-követnek az Európai Bizottságon belüli, a döntéshozatali folyamathoz közel álló, horizontális hatáskörökkel rendelkező központi pozíciót kell kapnia. A hatékony munkafolyamat biztosításához elegendő forrást kell biztosítani a pozícióhoz.

Tisztelettel:

JAVASLATOK

1. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy ismerjék el a minőségi jogalkotás és az egyszerűsítés szükségességét, integrált és kiegyensúlyozott módon figyelembe véve a gazdasági, környezeti, nemi és szociális hatásokat;
2. tudomásul veszi a Bizottság elkötelezettségét az OIOOP bevezetése mellett, de elismeri, hogy ez kizárólag mennyiségi megközelítés, amelyet minőségi intézkedésekkel lehet kiegészíteni az EU hosszú távú célkitűzéseivel összhangban álló, időtálló és hatékony jogalkotás biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak érdemi utólagos elemzést kell készítenie az elv érvényesítésével kapcsolatos hiányosságokról, többek között az ágazatokon és normákon átívelő hatásokról; ezért elvárja, hogy a Bizottság közzétegye az első végrehajtási jelentést;
3. emlékeztet arra, hogy továbbra is széles körben elterjedt, hogy a tagállamok további intézkedésekkel egészítik ki az uniós irányelveket (túlszabályozás), és ez szükségtelen adminisztratív terhet és bürokráciát eredményez, késlelteti a szakpolitikák végrehajtását és csökkenti az uniós finanszírozás felhasználását; felhívja a Bizottságot, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy eltántorítsa a tagállamokat a túlszabályozástól, ami az első lépés az új szabályozások burjánzásának megakadályozása felé;
4. megjegyzi, hogy további előrehaladást kell elérni, különösen a formanyomtatványok és az eljárások egyszerűsítése és szabványosítása terén, uniós és tagállami szinten egyaránt következetesen végrehajtva az egyszeri adatszolgáltatás elvét és az „alapértelmezésben digitális” elvet;
5. hangsúlyozza, hogy egy konkrét és kötelező erejű intézkedéseket és mutatókat tartalmazó ütemterv elfogadása fontos előfeltétele annak, hogy társadalmunk és gazdaságunk szociális, gazdasági és környezeti szempontból fenntarthatóbbá és ellenállóbbá váljon, teljes mértékben biztosítva ugyanakkor az EU versenyképességét, többek között a kutatás és az innováció fellendítése révén;
6. felhívja a Bizottságot, hogy a hatásvizsgálat lezárását követően a lehető leghamarabb határozzon meg ambiciózus és kötelező érvényű uniós szintű mennyiségi és minőségi célokat az adminisztratív terhek csökkentésére;
7. kéri ezért egy olyan kötelező erejű vizsgálat elvégzését, amely a kkv-k tekintetében képes értékelni a jogalkotási javaslatok költségeit és előnyeit, beleértve gazdasági és környezeti hatásukat, valamint a kkv-k alkalmazottaira gyakorolt hatásukat;
8. ragaszkodik hozzá, hogy a kkv-teszt eredményeit vegyék figyelembe valamennyi jogalkotási javaslatban, és egyértelműen mutassák be, hogyan lehetne az egyszerűsítést elérni, és amennyiben lehetséges, fogalmazzanak meg további ajánlásokat a kkv-k szükségtelen adminisztratív vagy szabályozási terheinek elkerülése érdekében;
9. emlékeztet arra, hogy az uniós jogalkotási folyamat során a fő hangsúlyt a legújabb ismeretek és adatok minőségére, átláthatóságára és naprakész használatára kell helyezni a hatásvizsgálatokban, nem pedig a kezdeményezések teljesítésének gyorsaságára;

10. üdvözlí, hogy a hatásvizsgálatokon belül a jelentős károkozás elkerülését célzó elemzés bekerül az előnyben részesített lehetőség értékelésébe, figyelembe véve a fellépés és a tétlenség környezettel és éghajlattal kapcsolatos azonnali és hosszú távú költségeit is;
11. üdvözlí a jövőállósági platform 2020. májusi létrehozását a REFIT-platform utódjaként, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy figyelembe vegyék a kkv-követek hálózatának hozzájárulásait;
12. emlékeztet arra, hogy a félidős felülvizsgálatok és a hatályvesztésre vonatkozó záradékok hasznos eszközök annak biztosítására, hogy uniós jogszabályaink mindig naprakészek legyenek, vagy céljuk elérése után időben visszavonásra kerüljenek; emlékeztet arra, hogy a „jövőálló” jogalkotás elsősorban a gazdasági, szociális és környezeti fenntarthatóságot foglalja magában;
13. hangsúlyozza, hogy a minőségi jogalkotásnak mindenki számára előnyöket kell hoznia, és az európai társadalom, a vállalkozások, a munkavállalók, a polgárok, a fogyasztók és a környezet általános érdekeit kell szolgálnia;
14. üdvözlí, hogy a minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatásokban elfogadták a „gondoljunk először a fenntarthatóságra” megközelítést; hangsúlyozza, hogy a költségsökkentés, illetve a szabályozási és adminisztratív hatékonyság elérésére irányuló ütemterveknek tiszteletben kell tartaniuk az európai zöld megállapodásban, a fenntartható fejlesztési célokban és az Alapjogi Chartában meghatározott elveket és célkitűzéseket;
15. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a Szabályozói Ellenőrzési Testület (RSB) hatékonyságát és megfelelő működését azáltal, hogy biztosítja számára a külső szakértők többségét és a Közös Kutatóközponttól érkező támogatást;
16. ismételten hangsúlyozza, hogy meg kell őrizni a Szabályozói Ellenőrzési Testület függetlenségét, átláthatóságát és objektívitasát, és hogy a Testület tagjait nem szabad politikai ellenőrzésnek alávetni; a Szabályozói Ellenőrzési Testület átláthatóságának további fokozása érdekében annak valamennyi tagja követi a Szabályozói Ellenőrzési Testület elnökének jelenlegi közzétételi gyakorlatát;
17. kéri a Bizottságot, hogy garantálja a nagy- és a kisvállalatok, a szakértők és az ágazatok teljesen kiegyensúlyozott képviseletét az uniós szakpolitikai döntéshozatalhoz kapcsolódó összes érintett szervén és bizottságon belül, kezdve a Szabályozói Ellenőrzési Testülettel;
18. a Szabályozói Ellenőrzési Testület által vizsgálandó problémák sokféleségére tekintettel úgy véli, hogy nem kielégítő az a jelenlegi követelmény, hogy a Szabályozói Ellenőrzési Testületben csak egyetlen kkv képviselje az összes ágazatban működő valamennyi kkv-t.

A zárószavazáson részt vevő képviselők	
Cristian-Silviu Buşoi	Elnök
Zdzisław Krasnodębski	Alelnök
Morten Petersen	Alelnök
Patrizia Toia	Alelnök
Lina Gálvez Muñoz	Alelnök
Isabella Adinolfi	
Nicola Beer	
François-Xavier Bellamy	
Hildegard Bentele	
Tom Berendsen	
Vasile Blaga	
Michael Bloss	
Manuel Bompard	
Paolo Borchia	
Marc Botenga	
Markus Buchheit	
Jerzy Buzek	
Maria da Graça Carvalho	
Ignazio Corrao	
Ciarán Cuffe	
Nicola Danti	
Pilar del Castillo Vera	
Jakop G. Dalunde	
Martina Dlabajová	
Francesca Donato	
Christian Ehler	
Valter Flego	
Niels Fuglsang	
Claudia Gamon	
Jens Geier	
Nicolás González Casares	
Bart Groothuis	
Christophe Grudler	
András Gyürk	
Henrike Hahn	
Robert Hajšel	
Ivo Hristov	
Ivars Ijabs	
Romana Jerković	
Eva Kaili	
Seán Kelly	
Izabela-Helena Kloc	
Łukasz Kohut	
Andrius Kubilius	
Miapetra Kumpula-Natri	
Adriana Maldonado López	

Thierry Mariani	
Marisa Matias	
Eva Maydell	
Georg Mayer	
Joëlle Mélin	
Iskra Mihaylova	
Dan Nica	
Angelika Niebler	
Ville Niinistö	
Aldo Patriciello	
Mauri Pekkarinen	
Mikuláš Peksa	
Tsvetelina Penkova	
Pina Picierno	
Markus Pieper	
Clara Ponsatí Obiols	
Manuela Ripa	
Robert Roos	
Sara Skyttedal	
Maria Spyraiki	
Jessica Stegrud	
Beata Szydło	
Riho Terras	
Grzegorz Tobiszowski	
Evžen Tošenovský	
Marie Toussaint	
Isabella Tovaglieri	
Henna Virkkunen	
Pernille Weiss	
Carlos Zorrinho	

18.3.2022

VÉLEMÉNY AZ ALKOTMÁNYÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Jogi Bizottság részére

a jogalkotás minőségének javításáról: közös erővel a jobb jogszabályokért
(2021/2166(INI))

A vélemény előadója: Helmut Scholz

JAVASLATOK

Az Alkotmányügyi Bizottság felkéri a Jogi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi javaslatokat:

1. üdvözli a Bizottság közleményben¹ kifejezett azon szándékát, hogy a jogalkotás minőségének javítására irányuló megközelítést dinamikusabbá tegye és adaptálhatóbbá a további fejleményekhez; ismételten hangsúlyozza azonban, hogy a közlemény operatív szempontjai csak a minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatások és eszköztár felülvizsgálatával válnak majd egyértelműbbé, amelyet a Parlament alaposan ellenőrizni fog; hangsúlyozza, hogy olyan jogszabályokra van szükség, amelyek megfelelnek a célnak, kiegyensúlyozottak, egyértelműek, átláthatóak, és nem növelik a felesleges, adminisztratív és szabályozási terheket;
2. hangsúlyozza, hogy a jogalkotás minőségének javítására vonatkozó aktualizált eszköztárnak, különösen a jelentős károkozás elkerülését célzó elvnek figyelembe kell vennie a cselekvés hiányából eredő költségeket, különösen az éghajlat és a környezet tekintetében, valamint a szociális dimenziót és a késedelmes cselekvésből eredő kumulatív hatásokat;
3. üdvözli, hogy a Bizottság elkötelezte magát a stratégiai előrejelzés jobb felhasználása mellett, mivel az kulcsfontosságú szerepet játszik az uniós szakpolitikai döntéshozatal időtállóvá tételében annak biztosítása révén, hogy a rövid távú kezdeményezések hosszabb távú szempontokon alapuljanak;
4. tudomásul veszi azt a jelenlegi tendenciát, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 1. és 2. jegyzőkönyvének hatályán belül a nemzeti parlamentek az uniós politikákról folytatott politikai párbeszéd² révén nagyobb mértékű részvételre törekednek annak érdekében, hogy több hozzáadott értéket teremtsenek a polgárok számára; tudomásul veszi, hogy a Régiók Európai Bizottsága e tekintetben hasonló, előretekintő részvételt igényel, saját kezdeményezésű véleményei révén;
5. kitarthat emellett, hogy a Next Generation EU helyreállítási csomag végrehajtása több ponton erősen kapcsolódik azon célhoz, hogy biztosítsuk az uniós társadalmak erősebb rezilienciáját, valamint annak szükségességéhez, hogy az uniós intézmények megszólítsák az uniós polgárokat, és felhívják a figyelmüket e politikai feladatok és végrehajtásuk alapvető fontosságára; úgy véli, hogy az említett kapcsolattartásnak végső soron hozzá kell járulnia a rugalmasabb és hatékonyabb intézményközi döntéshozatalhoz, amely képes hathatós és határozott választ adni a világválság tapasztalataira;
6. üdvözli a konzultációs folyamat megszilárdítására irányuló erőfeszítéseket és a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy minden nyilvános konzultációról a lezárástól számított nyolc héten belül jelentést tesz; felszólít a nyilvános konzultációk

¹ COM(2021)0219.

² A Bizottság „Polgárközpontú program – eredményeket Európának” című közleménye alapján (COM(2006)0211)

rendszeres értékelésének javítására, valamint felszólítja a Bizottságot, hogy fokozza tájékoztatási tevékenységeit és a nagyobb részvételt elősegítő intézkedéseit; felhívja a Bizottságot, hogy működjön együtt jobban tagállamokban lévő képviselleteivel, az uniós szintű tanácsadó testületekkel és a tagállami hatóságokkal a nyilvános konzultációkról való részletesebb tájékoztatás érdekében;

7. kéri a konzultációs folyamat átláthatóságának növelését, és a konzultációkról szóló, összefoglaló jelentések közzétételét, valamennyi uniós nyelven és a fogyatékosággal élő személyek számára is hozzáférhető formában;
8. hangsúlyozza, hogy az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 10. cikkének (3) bekezdése a részvételi demokráciát az EU egyik legfontosabb demokratikus elveként ismeri el, kiemelve, hogy a döntéseket a polgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten kell meghozni, ami elengedhetetlen a polgárok uniós intézményekbe vetett bizalmának növeléséhez; úgy véli, hogy az uniós részvételi demokrácia megköveteli minden polgár támogatását, valamint az uniós csatornákon belül és kívül a választási és részvételi lehetőségekhez való hozzáférésük előmozdítását; kiemeli, hogy ennek az alulról felfelé építkező részvételi programnak kiegészítenie és nem helyettesítenie kell a képviselati demokráciát az EU-ban;
9. megállapítja, hogy a polgárok egyre gyorsabban alkotnak fogalmat az uniós kormányzás mindennapi életükre és a jövőbeli fejleményekre gyakorolt hatásáról, tekintettel az egyre inkább a közösségi média által vezérelt információs társadalomra, amely felgyorsítja és növeli az uniós döntéshozattal kapcsolatos ismereteket és az uniós kormányzással kapcsolatos igényeket; ismételten hangsúlyozza, hogy az állampolgárokat teljes mértékben, a szavazáson túl is, más csatornák és eszközök segítségével, a teljes politikai ciklust figyelembe véve kell bevonni az uniós döntéshozatali folyamatba; ismételten hangsúlyozza a hatékony részvételi mechanizmusok fontosságát és arra irányuló felhívását, hogy 2021. július 7-i állásfoglalásával³ összhangban hozzanak létre állandó részvételi mechanizmusokat, valamint hangsúlyozza, hogy ezeket európai, tagállami, regionális és helyi szinten kell létrehozni, ideértve a különböző szintű intézmények közötti megfelelő horizontális és vertikális koordinációhoz szükséges eszközöket is; úgy véli, hogy ezek a mechanizmusok alapulhatnak az online szakpolitikai vitafórumokra, az ifjúsági konzultációkra és a polgári vitacsoportok továbbvitelére, de nem korlátozódhatnak csupán az említettekre; támogatja az e mechanizmusokkal kapcsolatos tudatosságnövelő tevékenységeket – például, de nem kizárólag, a bizottsági, tanácsi és parlamenti polgári „fogadóórákat” és párbeszédet a polgárok uniós döntéshozatali folyamatban való részvételének további megkönnyítése és bevonása érdekében; úgy véli, hogy ezeket a mechanizmusokat integrálni kell, és a Bizottság éves munkaprogramja meghatározásának alapjául szolgáló intézményközi párbeszéd részévé kell tenni;
10. hangsúlyozza, hogy a polgárok aggályaival kapcsolatos részletesebb tájékoztatás segíteni fogja az uniós intézményeket arra irányuló erőfeszítéseikben, hogy a képviselati demokrácia uniós alapelveivel összhangban reagáljanak ezekre az aggályokra;
11. felhívja az intézményeket, hogy tegyenek meg minden szükséges intézkedést a kiszolgáltatók számára, például a fogyatékosággal élő személyek uniós

³ HL C 99., 2022.3.1., 9. o.

döntéshozatali folyamatban való részvételének biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy minden polgár számára jobb hozzáférést kell biztosítani az információkhoz; kéri, hogy indítsanak több célzott nyilvános konzultációt bizonyos csoportok, például a gyermekek, a fiatalok vagy az idősek számára; felhívja az összes uniós döntéshozót, hogy vegye figyelembe az érdekelt felek észrevételeit, és biztosítsa tényleges hasznosulásukat a döntéshozatali folyamatok során;

12. hangsúlyozza, hogy a Parlamentnek szóbeli vagy írásbeli fordítással kell rendelkeznie a jogalkotási folyamat minden szakaszában és az EU összes hivatalos nyelven;
13. hangsúlyozza, hogy tényeken alapuló jogalkotásra, átfogó hatásvizsgálati jelentésekre és valamennyi rendelkezésre álló adat mélyreható elemzésére van szükség; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a döntéshozatali folyamat átláthatóságát;
14. kiemeli, és sajnálattal állapítja meg, hogy számos fontos jogalkotási javaslat esetében közismerten hiányoznak a hatásvizsgálatok, ami csak részben tulajdonítható a Covid19-világjárványnak; üdvözlí a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy a javaslattal együtt vagy közzétételét követő három hónapon belül szolgálati munkadokumentumot tesz közzé; hangsúlyozza, hogy széles körűen értékelni kell a Covid19-világjárvány és a kapcsolódó jogszabályok hatását, és kéri megfelelő megoldások és szakpolitikák kidolgozását a világjárvány negatív hatásainak korlátozására;
15. kéri, hogy a hatásvizsgálatokat elkészültük után azonnal tegyék közzé, és ne csak a politikai javaslat előterjesztésekor, ezáltal biztosítva az uniós szintű döntéshozatal nagyobb átláthatóságát, amint azt az Európai Unió Bírósága (EUB) a C 57/16P. sz. ClientEarth kontra Bizottság ügyben megállapította; emlékeztet mindhárom intézmény azon kötelezettségvállalására, hogy rendszeresen mérlegelik a jogszabályokban szereplő, felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezések alkalmazását az utólagos értékelések elvégzés érdekében;
16. ismételten hangsúlyozza, hogy a hatásvizsgálatok soha nem helyettesíthetik a politikai döntéseket, és indokolatlanul nem késleltethetik a jogalkotási folyamatot; úgy véli, hogy a hatásvizsgálatokban egyenlő figyelmet kell szentelni a gazdasági, a társadalmi, az egészségügyi és a környezeti következményeknek, különösen a bizottsági javaslat tekintetében, valamint adott esetben értékelni kell a polgárok alapvető jogaira, valamint a nők és a férfiak közötti egyenlőségre gyakorolt hatásokat;
17. elismeri, hogy a jogalkotási javaslatok lényeges módosításakor a társjogalkotóknak hatásvizsgálatokat kell végezniük a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás⁴ (intézményközi megállapodás) 15. pontjával összhangban; kötelezettséget vállal arra, hogy belső eljárásokat hoz létre a lényeges módosításokra vonatkozó saját hatásvizsgálatok elkészítéséhez; vállalja, hogy bizottságai teljes mértékben élni fognak azzal a lehetőséggel, hogy szakértői tanácsot kérjenek az ilyen módosításokhoz; kéri elegendő forrás biztosítását a képviselők kapacitásait társjogalkotói szerepük javítása érdekében támogató szervezeti egységek, például a Hatásvizsgálatok és az Európai Hozzáadott Érték Igazgatósága számára;
18. hangsúlyozza továbbá, hogy a hatásvizsgálatok olyan eszközök, amelyek segítik a

⁴HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

jogalkotási döntéshozatali folyamatban a megalapozott döntések meghozatalát, és nem vezethetnek indokolatlan késedelmekhez a döntéshozatalban, illetve nem akadályozhatják a globális kihívásokra való reagálást célzó zöld és digitális átállás keretében hozott politikai döntéseket; kiemeli, hogy ezeknek a folyamatoknak integrált és kiegyensúlyozott módon figyelembe kell venniük a gazdasági, környezeti, nemi vonatkozású és társadalmi hatásokat, és mind minőségi, mind mennyiségi elemzéseket kell alkalmazniuk, valamint foglalkozniuk kell az uniós szintű harmonizáció elmaradásának költségeivel; emlékeztet arra, hogy ahhoz, hogy a szabályozás „jövőbiztos” legyen, a minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatásokba be kell építeni a „gondoljunk először a fenntarthatóságra” megközelítést;

19. kéri, hogy dolgozzanak ki hatásmutatókat olyan konkrét kérdések tekintetében, mint például a kiszolgáltató csoportokra gyakorolt hatások; méltatja e tekintetben az UNICEF gyermekekre vonatkozó mutatóra irányuló javaslatát, amely mutatóval a szakpolitikák gyermekekre gyakorolt hatását értékelnék, és hasonló mechanizmusok kidolgozására szólít fel más szakpolitikai területeken is;
20. hangsúlyozza az uniós kkv-k gazdaságunkban betöltött alapvető szerepét; megismétli, hogy a hatásvizsgálatok elvégzésekor különös figyelmet kell fordítani a kkv-k adminisztratív, kiigazítási és megfelelési költségeire, különösen a kkv-teszt alkalmazása révén; sajnálattal állapítja meg, hogy ezt a tesztet ez idáig nem alkalmazták kielégítően;
21. meggyőződése, hogy a jogalkotás minőségének javítására felhasználható eszközök mérlegelése során lényeges szempontokra világíthat rá egyebek mellett az európai szintű jogalkotás (vagyis az európai szintű cselekvés) hiányából fakadó költségek számbavétele is;
22. emlékeztet arra, hogy az EUB ítélezési gyakorlata által elismert elvekkel összhangban következetes jogszabály-szövegezési elveket kell alkalmazni, különös tekintettel az átláthatóságra, az elszámoltathatóságra, valamint az egyértelműsége és a pontosságra;
23. úgy véli, hogy az EU hivatalos nyelvein készült nyelvi változatok egységessége alapvető előfeltétele a hatályos jogszabályok bíróságok, valamint uniós és tagállami hatóságok általi megbízható értelmezésének, és ezért úgy véli, hogy ezek a nyelvi változatok fontos hozzájárulást jelentenek az uniós jog egységes alkalmazásához és végrehajtásához; felhívja az intézményeket, hogy a jövőbeli jogalkotás során érdemben feleljenek meg ezeknek a követelményeknek.
24. kéri az intézményeket, hogy fokozzák arra irányuló erőfeszítéseiket, hogy létrehozzanak egy kifejezetten a folyamatban lévő jogalkotási eljárások állására vonatkozó közös, felhasználóbarát nyilvántartást, amint azt a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodásban is rögzítették;
25. emlékeztet arra, hogy mindhárom intézmény kötelezettséget vállalt e közös jogalkotási nyilvántartás létrehozására annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a jogalkotási folyamat nagyobb átláthatóságát, és lehetővé tegyék a polgárok, valamint a tájékozott és a nagyközönség számára, hogy egyértelmű és átfogó módon követhessék a jogalkotási szöveg alakulását; ismételten hangsúlyozza, hogy ezt a közös portált 2022 végéig teljes mértékben működőképesé és átláthatóvá kell tenni;

26. sajnálattal állapítja meg, hogy a Tanács döntéshozatali folyamata továbbra sem átlátható, bevett gyakorlat a dokumentumok felülminősítése, valamint túlságosan tágan értelmezik az 1049/2001/EU rendeletben foglalt kivételeket, különös tekintettel a döntéshozatali eljárás és a jogi tanácsadás védelmére, ami ellentétes a kapcsolódó dokumentumok közzétételéhez fűződő nyomós közérdek elvével; úgy véli, hogy a Tanács dokumentumaira vonatkozó titoktartási kivételek alkalmazását egy külső felügyelettel rendelkező és az EUB ítélezési gyakorlatának megfelelő, koherens rendszerben kell alkalmazni; felhívja a három intézményt, hogy biztosítsák a fent említett rendelet előrettekintő és következetes alkalmazását, lehetővé téve a dokumentumokhoz való megfelelő hozzáférést, amennyiben azok az intézmény hatáskörébe tartozó politikákkal, tevékenységekkel és döntésekkel kapcsolatos kérdéseket érintenek;
27. véleménye szerint a Tanács tevékenységeiről szóló dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó szabályoknak ugyanolyan átláthatóknak kell lenniük, mint a Parlament hasonló szabályainak; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a tagállamok által – már a Tanács munkacsoportjaiban – pártolt álláspontokat nyilvánosságra kell hozni annak érdekében, hogy a polgárok, a média és a civil társadalom megismerhesse, hogy kormánya milyen álláspontot képvisel uniós szinten, továbbá hogy a nemzeti parlamentek fokozott ellenőrzést gyakorolhassanak az uniós döntéshozatal fölött, amely valamennyi döntésre alkalmazandó, a jogalkotási eljárásoktól a végrehajtási aktusokig és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokig;
28. rámutat, hogy a még kevésbé átlátható szervekre, például az eurócsoporra, első lépésként a Tanács eljárási szabályzatát kell alkalmazni, és a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tenni a szavazási eljárásokat, jegyzőkönyveket, a szavazások eredményét, valamint a szavazáshoz fűzött indokolásokat és tanácskozással magyarázatát;
29. úgy véli, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés vonatkozásában az EU-nak ambiciózusabb szabályokat kell kidolgoznia, és gondoskodnia kell a meglévő szabályok jobb alkalmazásáról, ideértve a belső, a háromoldalú és a nemzetközi tárgyalásokhoz kapcsolódó dokumentumokhoz való hozzáférést is; emlékeztet arra, hogy az európai ombudsman szerint a dokumentumokhoz, kiváltképp a jogalkotási dokumentumokhoz való hozzáférést csak kivételesen és a feltétlenül szükséges mértékben szabad korlátozni; emlékeztet továbbá arra, hogy egy folyamatban lévő jogalkotási eljárás átláthatósága és nyilvánossága a jogalkotási folyamat velejárója, és ezért az – amint azt az EUB ítélezési gyakorlatában, különösen a T-540/15. sz. De Capitani kontra Parlament ügyben megállapította – a háromoldalú egyeztetések dokumentumaihoz való hozzáférésre is alkalmazható; hozzáteszi továbbá, hogy a nyitottság és az átláthatóság nagyobb legitimitást biztosít és növeli az Európai Unió demokratikus jogalkotási folyamatába vetett bizalmat;
30. sürgős intézkedéseket kér a Bizottság kötelezettségzegési eljárásokban hozott határozatai átláthatóságának javítása érdekében;
31. úgy véli, hogy az uniós jogszabályoknak mindig a célnak megfelelőnek és arányosnak kell lenniük, és arra kell irányulniuk, hogy a lehető legalacsonyabb szinten tartsák a polgárok és a vállalkozások, különösen a kkv-k terheit; megismétli, hogy az uniós jogi

aktusok kidolgozása, átültetése és végrehajtása során el kell kerülni a szükségtelen adminisztratív, kiigazítási és megfelelési terheket;

32. kitar mellett, hogy a polgárok uniós politikákba és intézményekbe vetett bizalmának erősítése érdekében alapvető fontosságú az uniós jog eredményes végrehajtása; emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 197. cikke értelmében e végrehajtást a tagállamok közös érdekű ügyének kell tekinteni, és hangsúlyozza, hogy az uniós jogszabályok átültetése során el kell kerülniük a túlszabályozást; hangsúlyozza, hogy a túlszabályozás gyakran további adminisztratív vagy megfelelési terheket ró a gazdasági szereplőkre, különösen a kkv-kra; felhívja a tagállamokat, hogy nemzeti szinten fokozzák a jogalkotás javítására és az uniós jogszabályok végrehajtása során szükségtelen terheket eredményező gyakorlatok elkerülésére irányuló erőfeszítéseiket; úgy véli azonban, hogy a minőségi jogalkotás elve nem akadályozhatja meg a tagállamok parlamentjeit abban, hogy ambiciózusabb intézkedéseket tartsanak fenn vagy hozzanak olyan esetekben, amikor az uniós jog csak minimumszabályokat határoz meg;
33. megismétli, hogy az uniós jogszabályok hatékony végrehajtása a jogalkotás minőségének javítására irányuló menetrend kulcsfontosságú része; rámutat, hogy a polgárokra és a vállalkozásokra nehezedő túlzott szabályozási teher gyakran a tagállamok megfelelési problémáinak tulajdonítható; felhívja a Bizottságot, hogy teljes körűen és indokolatlan késedelem nélkül érvényesítse az uniós jogszabályokat, és használja ki az összes rendelkezésre álló eszközt; hangsúlyozza, hogy a Bizottság jogérvényesítési politikájának kiszámíthatóbbnak és átláthatóbbnak kell lennie, és valamennyi érdekelt fél számára meg kell erősítenie a jobbiztonságot;
34. üdvözli, hogy a Bizottság ellensúlyozni kívánja az újonnan bevezetett terheket azáltal, hogy uniós szinten mentesíti a polgárokat és a vállalkozásokat bizonyos, az adott szakpolitikai területen már meglévő és az újakkal egyenértékű terhek alól; tudomásul veszi, hogy az „egy be, egy ki” megközelítés célja megerősíteni a REFIT programot azáltal, hogy a programot az egyes meglévő jogszabályokból eredő terheken túl az új jogszabályokból eredő terhekre is kiterjeszti, valamint együtt kezeli az egyes szakpolitikai területeken felhalmozódó terheket; felhívja a Bizottságot, hogy alaposan vizsgálja meg, hogy az új jogszabályok miként vannak átfedésben a jelenlegi jogszabályokkal és rendeletekkel; figyelmeztet azonban arra, hogy ez a megközelítés nem vezethet tisztán mechanikus alkalmazáshoz, amelynek eredményeképpen túlzott hangsúly kerülhet a szabályozási terhekre, és amely az előnyök figyelembevételének figyelmen kívül hagyásához vezethet, vagy negatív hatással lehet más legitim politikai célok elérésére; úgy véli, hogy ennek a megközelítésnek figyelembe kell vennie a tagállamok belső szabályozási keretében már végrehajtott jogszabályok hatályon kívül helyezésének lehetséges hatását is; ismételten hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy európai, tagállami és helyi szintű konzultációra van szükség Uniós-szerte, és kitar mellett, hogy e lehetséges kihívások kezelése érdekében minden szinten átfogóan értékelni kell a szakpolitikai hatásokat;
35. határozottan úgy véli, hogy minőségi jogalkotásra van szükség ahhoz, hogy az EU el tudja érni a zöld megállapodásban meghatározott célokat; üdvözli a Bizottság közleményében megfogalmazott azon kötelezettségvállalást, hogy együttműködik a tagállamokkal, a régiókkal és a legfontosabb érdekelt felekkel a zöld átállás előrehaladását gátló akadályok és bürokrácia felszámolása érdekében; hangsúlyozza az

éghajlat-politikai jogszabályok utólagos értékelésének fontosságát annak biztosítása érdekében, hogy az EU teljesítse kötelezettségvállalásait;

36. emlékeztet annak fontosságára, hogy a társjogalkotók már az intézményközi tárgyalásokat megelőzően szoros kapcsolatot tartsanak egymással, többek között úgy, hogy az intézményközi megállapodás (34) bekezdésében foglalt kötelezettségvállalással összhangban rendszeresen informális eszmecsereire hívják a többi intézmény képviselőit; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy ez a kötelezettségvállalás nem vezetett sem új együttműködési struktúrák, sem az ilyen eszmecsereket megkönnyítő szisztematikus gyakorlatok kialakításához; javasolja, hogy a társjogalkotók állapodjanak meg az e téren követendő gyakorlatokról;
37. kéri az intézményközi megállapodás felülvizsgálatát annak érdekében, hogy az állandó polgári konzultációs mechanizmust integrálják a Bizottság éves munkaprogramjának kidolgozásához vezető folyamatba;
38. felhívja a Tanács és a Bizottság figyelmét a Parlament fókuszcsoportjainak ajánlásaira, amelyek hangsúlyozzák, hogy felül kell vizsgálni a Parlament eljárási szabályzatának 132. és 166. cikkét a Tanácshoz és a Bizottsághoz való belépés tekintetében, hogy az EP-képviselők részt vehessenek a tanácsi munkacsoportok, a Coreper vagy a Tanács ülésein, vagy ott válaszolhassanak a nekik feltett kérdésekre;
39. hangsúlyozza, hogy a parlamenti kezdeményezési jog a képviseleti demokrácia fontos jellemzője tagállami szinten, és szükségesnek tartja, hogy megerősítsék az európai parlamenti képviselők mint az uniós polgárok közvetlen képviselői szerepét az uniós jogalkotási menetrend alakításához való joguk megerősítése révén; üdvözli a Bizottság elnökének elkötelezettségét az Európai Parlament kezdeményezési jogának támogatása mellett, valamint a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy az EUMSZ 225. cikke szerint benyújtott kérelmekre mindig jogalkotási aktussal válaszol; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy számolják fel a Parlamentet jogalkotási kezdeményezések benyújtására irányuló jogának gyakorlásában gátló esetleges akadályokat; úgy véli, hogy e jog gyakorlásának elősegítése érdekében felül kellene vizsgálni az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodást; hangsúlyozza, hogy egyértelművé kell tenni a Parlament különböző típusú jelentései közötti különbségeket és a Bizottságtól kért intézkedéseket;
40. rámutat, hogy a jogalkotás minőségének javításához hatékony jogalkotási eljárásokra van szükség, amelyek lehetővé teszik az uniós döntéshozatali eljárások megfelelő időkereten belüli lezárását; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Szerződésekben meghatározott különleges jogalkotási eljárások csak igen ritkán zárulnak le sikeresen a Tanács elkötelezettségének hiánya és hatékony eljárási iránymutatások hiánya miatt;
41. javasolja, hogy a Szerződések által a Parlamentre ruházott jogalkotási kezdeményezési jogból eredő jogalkotási folyamat foglalja magában az érintett kezdeményezések jogalkotási menetrendjének létrehozására irányuló kérelmet, hasonlóan a rendes jogalkotási eljáráshoz; hangsúlyozza továbbá, hogy egy ilyen különleges jogalkotási eljárásnak tiszteletben kell tartania az intézményközi megállapodás azon rendelkezéseit, amelyek szerint mindhárom intézmény köteles tárgyalásokat folytatni, és ezt az EUSZ 13. cikkének (2) bekezdésében foglalt kölcsönös lojális együttműködés elvével

összhangban kell tennie;

42. úgy véli, hogy azokban az esetekben, amikor a Parlament a kezdeményezési jogát gyakorolja, például a saját összetételére, a képviselők megválasztására és a feladatai gyakorlásának általános feltételeire, az ombudsman alapokmányára, valamint az ideiglenes vizsgálóbizottságok létrehozására vonatkozó szabályok tekintetében, egy jövőbeli intézményközi megállapodásban fontolóra kell venni olyan intézkedéseket, melyek a fontos intézményi eljárások blokkolásának elkerülését célozzák;
43. úgy véli, hogy a Szerződések felülvizsgálatakor a Parlamentnek jogalkotási kezdeményezési jogot kell biztosítani, mivel a Parlament az egyetlen közvetlenül választott intézmény;
44. üdvözlí az Európa jövőjéről szóló konferenciának a polgárok uniós döntéshozatali folyamatban való részvételéről szóló tanácskozásait; kiemeli különösen az 1. polgári vitacsoport ajánlásait, különösen a 35., 36., 41., 46. és 48. ajánlást, valamint a 2. polgári vitacsoport ajánlásait, különösen a 2.1. alterület 10. és 11. ajánlását; a 3.1. alterület 16. ajánlását; a 4.1. alterület 24. ajánlását és a 4.2. alterület 29. és 32. ajánlását, valamint az 5. területet (Polgárok részvétele), különösen ennek 39. ajánlását; hangsúlyozza, hogy érdemben kell foglalkozni a konferenciáról szóló végleges jelentésben megfogalmazott ajánlásokkal, amelyeket a vezető testület a konferencia plenáris ülésével együttműködésben fog kidolgozni a konferencia plenáris ülésén a nemzeti és európai polgári vitacsoportok ajánlásairól folytatott viták, valamint a többnyelvű digitális platformon benyújtott hozzájárulások alapján; úgy véli, hogy a vitacsoportok ajánlásai egyértelműen azt mutatják, hogy a polgárok az EU-n belüli nyilvános vita átláthatóságának növelését sürgetik, valamint azt, hogy az uniós intézmények az összes kommunikációs csatorna aktív használatával szélesebb körben nyújtsanak tájékoztatást és információkat, ugyanakkor hangsúlyozzák a közösségi média szerepét, amelynek az uniós döntéshozatal, többek között a jogalkotási folyamatokat is kísérnie kell; felhívja a Bizottságot, a Tanácsot és a Parlamentet, hogy a Szerződésekben foglalt elvekkel összhangban hajtsák végre a konferencia végső következtetéseit a polgári vitacsoportok ajánlásai alapján;
45. hangsúlyozza, hogy az Európa jövőjéről szóló konferencián meg kell vizsgálni a kezdeményezési jog kérdését, mivel az megerősítené az EU demokratikus legitimitását, és tovább erősítené az uniós polgárok szerepét;
46. úgy véli, hogy mindhárom intézmény döntéshozatali folyamatai új, digitális formáinak kifejlesztése alapvetően kihívást jelent, ugyanakkor lehetőséget is az uniós jogalkotás minőségének megerősítésére a digitális korban; úgy véli, hogy a három intézmény e fejlesztésekkel kapcsolatos kötelezettségvállalásait egyértelműen meg kell határozni és bele kell foglalni a felülvizsgált intézményközi megállapodásba; felhívja a jogalkotókat, hogy alkalmazzák a digitalizációt a túlzott bürokrácia elkerülése, valamint saját jogalkotási munkájuk és a választott tisztviselők demokratikus véleménynyilvánításának megkönnyítése érdekében.

INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	16.3.2022
A zárószavazás eredménye	+: 22 -: 3 0: 3
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Gerolf Annemans, Gabriele Bischoff, Damian Boeselager, Włodzimierz Cimoszewicz, Gwendoline Delbos-Corfield, Pascal Durand, Daniel Freund, Charles Goerens, Sandro Gozi, Brice Hortefeux, Laura Huhtasaari, Victor Negrescu, Giuliano Pisapia, Paulo Rangel, Antonio Maria Rinaldi, Domènec Ruiz Devesa, Jacek Saryusz-Wolski, Helmut Scholz, Pedro Silva Pereira, Sven Simon, Antonio Tajani, László Trócsányi, Loránt Vincze, Rainer Wieland
Substitutes present for the final vote	Jorge Buxadé Villalba, Nathalie Colin-Oesterlé, Sophia in 't Veld, Nikolaj Villumsen

**NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁGBAN**

22	+
PPE	Nathalie Colin-Oesterlé, Brice Hortefeux, Paulo Rangel, Sven Simon, Antonio Tajani, Loránt Vincze, Rainer Wieland
Renew	Pascal Durand, Charles Goerens, Sandro Gozi, Sophia in 't Veld
S&D	Gabriele Bischoff, Włodzimierz Cimoszewicz, Victor Negrescu, Giuliano Pisapia, Domènec Ruiz Devesa, Pedro Silva Pereira
The Left	Helmut Scholz, Nikolaj Villumsen
Verts/ALE	Damian Boeselager, Gwendoline Delbos-Corfield, Daniel Freund

3	-
ECR	Jorge Buxadé Villalba, Jacek Saryusz-Wolski
NI	László Trócsányi

3	0
ID	Gerolf Annemans, Laura Huhtasaari, Antonio Maria Rinaldi

7.2.2022

VÉLEMÉNY A PETÍCIÓS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Jogi Bizottság részére

a jogalkotás minőségének javításáról: közös erővel a jobb jogszabályokért
(2021/2166(INI))

A vélemény előadója: Pernando Barrena Arza

JAVASLATOK

A Petíciós Bizottság felkéri a Jogi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi javaslatokat:

1. emlékeztet arra, hogy a jogalkotás minőségének javítására irányuló program feladata a szabályozási elvek javítása, valamint a vállalkozásokra és a polgárokra nehezedő szükségtelen terhek csökkentése; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy lehetővé tegyék a polgárok számára az uniós döntéshozatali folyamatban történő részvételhez való demokratikus joguk teljes körű gyakorlását a választott képviselőjükkel való aktív kapcsolattartás révén, valamint hogy előmozdítsák a közvetlen részvétel lehetőségét; hangsúlyozza, hogy az EU számára alapvető fontosságú, hogy nagyobb átláthatóságot biztosítson a politikai döntéshozatal különböző szintjein, ideértve a háromoldalú egyeztetéseket is; felhívja a Bizottságot, hogy a polgárok részvételének biztosítása érdekében folyamatosan javítsa a nyilvános konzultációkat, és vegye figyelembe a polgároktól és a többi intézménytől – különösen az Európai Parlamentiől mint közvetlenül választott szervtől – az ilyen tevékenységekkel kapcsolatban érkező visszajelzéseket; megismétli, hogy a Parlamenthez benyújtott petíciók a polgárok részvételének és visszajelzéseinek létfontosságú formája, amelyeket a Bizottságnak rendszeresen értékelnie kell és foglalkoznia kell azokkal; hangsúlyozza, hogy az uniós jogalkotás minőségének javításáról szóló nyilvános konzultációkat, valamint az uniós intézményektől származó valamennyi közleményt és dokumentumot hozzáférhetővé kell tenni a polgárok és a civil társadalom számára, le kell fordítani az EU és a tagállamok valamennyi hivatalos nyelvére és valamennyi nemzeti jelnyelvre, valamint könnyen olvasható változatokban is el kell készíteni őket, továbbá a dokumentumokhoz való hozzáférést polgárbarát módon kell biztosítani;
2. hangsúlyozza, hogy a minőségi jogalkotásnak intézményközi erőfeszítésen kell alapulnia, ami a Parlament és a Tanács közös felelőssége; kiemeli, hogy az Uniót a hatáskör-átruházás, a szubszidiaritás és az arányosság elvei vezérlik, amennyiben a fellépés mellett dönt; emlékeztet e tekintetben arra, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 1. cikke úgy rendelkezik, hogy az uniós szintű döntéseket a lehető nyilvánosabban és a polgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten kell meghozni; úgy véli, hogy a petíciók Bizottság általi kezelésére vonatkozó szabályok egyértelműbbé

tétele javítaná a rendszer átláthatóságát és az európai polgárok által a petíciókban felvetett kérdések megoldásának hatékonyságát; megismétli, hogy a szubszidiaritás és az arányosság elve megköveteli az uniós szintű túlszabályozás elkerülését, valamint azt, hogy az uniós jogszabályok hatálya és terjedelme korlátozott legyen annak biztosítása érdekében, hogy közel álljanak a polgárokhoz, átláthatóak és érthetőek legyenek;

3. hangsúlyozza, hogy az EU-nak tiszteletben kell tartania a hatáskör-átruházás és a szubszidiaritás elvét, és csak a Szerződésekben egyértelműen meghatározott területeken szabad jogszabályokat alkotnia; hangsúlyozza, hogy az EU nem avatkozhat bele a tagállamok előjogaiba, és hogy tiszteletben kell tartania nemzeti szuverenitásukat;
4. a Petíciós Bizottság, azaz a nyilvánossággal közvetlen és állandó kapcsolatban álló egyetlen bizottság kijelentéseinek megfelelően úgy véli, hogy továbbra is a demokratikus megközelítés és a politikai elszámoltathatóság jelenti a legerősebb ellenőrzési mechanizmust minden alkotmányos demokráciában, beleértve az EU-t is;
5. megjegyzi, hogy a kötelezettségszegési eljárások tartósan magas száma azt mutatja, hogy továbbra is komoly kihívást jelent az uniós jogszabályok időben történő és helyes tagállami végrehajtása és alkalmazása;
6. emlékeztet arra, hogy a polgárok petícióinak folyamatos és figyelmes vizsgálata nagy lehetőségeket kínál a minőségi jogalkotás inkluzívabbá és hatékonyabbá tételére, valamint arra, hogy a politikai döntéshozók jobban megértsék a helyi és regionális realitásokat, valamint a polgárok aggályait és prioritásait; elismeri, hogy az uniós jogszabályoknak Unió-szerte biztosítaniuk kell a polgárokkal és a vállalkozásokkal szembeni egyenlő bánásmódot és a polgárok jogainak hatékony érvényesítését, valamint hogy garantálni kell a meglévő európai szabályok határozott és egyenlő végrehajtását;
7. támogatja a Bizottság azon célkitűzését, hogy egyszerűsítse a jogszabályokat és csökkentse a terheket; hangsúlyozza, hogy gondot kell fordítani az egyszerűsítés megfelelő módon történő végrehajtására, hogy a jogszabályok attól ne váljanak kevésbé közérthetővé a kedvezményezettek és a közigazgatások számára, és hogy az ne gyengítse az eredmények elérésére szolgáló mechanizmusokat;
8. tudomásul veszi, hogy a Bizottság meg kívánja erősíteni a rendszeres ellenőrző testület szerepét a hatásvizsgálatok és értékelések ellenőrzésében az „egy be, egy ki” megközelítés fényében; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy e szerv nem átlátható, miközben stratégiai előrejelzést kellene kidolgoznia a Covid19-válság különböző hatásainak megfelelő figyelembevételével;
9. emlékeztet arra, hogy a jogalkotás minőségének javítása minden biztos megbízólevelében szereplő, átfogó elv; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy javítsák a jogalkotási folyamataik előkészítő szakaszaira vonatkozó szabályokat és eljárásokat, különös tekintettel a jogalkotási intézkedések jövőbeli hatásainak vizsgálatára;
10. nagyobb átláthatóságot kér valamennyi uniós intézménytől, különösen a Tanácstól a jogalkotás minőségének javítása, valamint a dokumentumokhoz és a helytálló információkhoz való nyilvános hozzáférés jogának garantálása érdekében;

11. úgy véli, hogy a Parlament munkáját és belső eljárásait tovább lehet és kell digitalizálni annak érdekében, hogy egyszerűsítsék és könnyebben hozzáférhetővé tegyék azokat a polgárok számára;
12. úgy véli, hogy a Bizottságnak fel kell használnia a polgárok és a civil társadalmi szervezetek petícióiban foglalt információkat annak biztosítására irányuló erőfeszítései során, hogy az uniós politikák a gyors strukturális változásoknak kitett szakpolitikai területeknek, például a környezetvédelem és a digitalizáció területének világos megértésén alapuljanak; úgy véli, hogy a polgárok részvétele kulcsfontosságú az olyan szakpolitikai területeken, mint az alapvető jogok, a jogállamiság tiszteletben tartása, valamint a bármilyen alapon történő megkülönböztetés minden formája elleni küzdelem;
13. felhívja a Bizottságot, hogy ragadja meg a lehetőséget egy megújított és hatékonyabb minőségi jogalkotási program kidolgozására, hogy támogassa az uniós kormányzást a jogalkotás javításában, a polgárok aggodalmaira való hatékony reagálásban, az érdekelt felekkel folytatott kommunikáció és konzultáció javításában, és tegye mindezt az átláthatóság javítása mellett;
14. nem ért egyet azzal a feltételezéssel, hogy „egy be, egy ki” megközelítésre lenne szükség, mivel az a jogszabályok mennyiségi értékelését jelenti, miközben azokra rövid távú teherként és költségként tekint, ahelyett, hogy objektív módon a szabályozás minőségére és előnyeire összpontosítana közép- és hosszú távon; sajnálatát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy ez a teher- és költségcsökkentésre való összpontosítás nem egyeztethető össze az uniós politikai döntéshozatal szükségleteivel és realitásaival, és veszélyeztetheti a Bizottság minőségi szabályozásra vonatkozó felelősségét, továbbá kontraproduktív hatást gyakorolhat bármely új környezetvédelmi vagy szociális jogszabályra;
15. hangsúlyozza, hogy a Parlament fontos szerepet tölt be az uniós polgárokat képviselő intézményként, többek között a Bizottság és más intézmények felett gyakorolt felügyeletben és a nyilvánosság nevében más intézményekkel való együttműködésben, valamint a jogszabályok polgárokra gyakorolt hatásaival kapcsolatos alulról építkező megközelítés biztosításában; ismét hangsúlyozza ezért annak fontosságát, hogy a meglévő parlamenti eszközök révén megőrizzék a Parlament szerepét a jövőbeli jogszabályok előzetes értékelésében;
16. hangsúlyozza a konkrét eszközök és intézmények, például a Parlament saját kezdeményezési joga, az európai polgári kezdeményezés és az európai ombudsman szerepét a Bizottság általi szabályozás javításában; üdvözli az Európa jövőjéről szóló konferencia elindítását, de emlékeztet arra, hogy azt folyamatosan fejleszteni kell, és hogy annak lehetővé kell tennie a polgárok számára, hogy beszámoljanak az uniós jogszabályok nemzeti, helyi és regionális szinten tapasztalt tényleges hatásairól, és javaslatokat tegyenek a minőségi jogalkotás megvalósítására; hangsúlyozza, hogy valamennyi uniós intézmény tevékenységének javítása érdekében a konferenciának meg kell könnyítenie a nyilvánosság részvételének folyamatát; megjegyzi, hogy a Bizottságnak a részvételt szolgáló meglévő eszközök hatékonyabbá tételére kell összpontosítania annak céljából, hogy alapvető jogaik gyakorlása érdekében a polgárok közvetlenül hozzáférjenek az uniós szakpolitikai döntéshozatalhoz és részt vehessenek

abban; kitart amellett, hogy a Bizottságnak ki kell kérnie a polgárok véleményét, és ami még fontosabb, figyelembe kell vennie nézeteiket.

**INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL**

Az elfogadás dátuma	7.2.2022
A zárószavazás eredménye	+: 19 -: 11 0: 4
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Alex Agius Saliba, Andris Ameriks, Marc Angel, Margrete Auken, Jordan Bardella, Alexander Bernhuber, Markus Buchheit, Tamás Deutsch, Francesca Donato, Eleonora Evi, Agnès Evren, Gheorghe Falcă, Malte Gallée, Gianna Gancia, Ibán García Del Blanco, Alexis Georgoulis, Vlad Gheorghe, Peter Jahr, Radan Kanev, Stelios Kypouropoulos, Cristina Maestre Martín De Almagro, Dolors Montserrat, Emil Radev, Frédérique Ries, Alfred Sant, Massimiliano Smeriglio, Yana Toom, Loránt Vincze, Michal Wiezik, Tatjana Ždanoka, Kosma Złotowski
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Pernando Barrena Arza, Angel Dzhambazki, Marie-Pierre Vedrenne

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN

19	+
NI	Francesca Donato
Renew	Vlad Gheorghe, Frédérique Ries, Yana Toom, Marie-Pierre Vedrenne, Michal Wiezik
S&D	Alex Agius Saliba, Andris Ameriks, Marc Angel, Ibán García Del Blanco, Cristina Maestre Martín De Almagro, Alfred Sant, Massimiliano Smeriglio
The Left	Pernando Barrena Arza, Alexis Georgoulis
Verts/ALE	Margrete Auken, Eleonora Evi, Malte Gallée, Tatjana Ždanoka

11	-
ID	Jordan Bardella, Markus Buchheit, Gianna Gancia
PPE	Alexander Bernhuber, Agnès Evren, Gheorghe Falcă, Peter Jahr, Radan Kanev, Stelios Kypouropoulos, Dolores Montserrat, Emil Radev

4	0
ECR	Angel Dzhambazki, Kosma Zlotowski
NI	Tamás Deutsch
PPE	Loránt Vincze

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás

25.4.2022

LEVÉL A KÜLÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

Adrián Vázquez Lázara
Elnök
Jogi Bizottság
BRÜSSZEL

Tárgy: Vélemény „A jogalkotás minőségének javításáról: közös erővel a jobb jogszabályokért” című jelentéstervezetről (2021/2166(INI))

Tisztelt Elnök Úr!

A Külügyi Bizottság 2022. február 23-án jóváhagyta az Emberi Jogi Albizottság koordinátorainak azon határozatát, hogy levél formájában nyújtanak be véleményt a Jogi Bizottságnak „A jogalkotás minőségének javításáról: közös erővel a jobb jogszabályokért” című saját kezdeményezésű jelentésről (2021/2166(INI)).

A Külügyi Bizottság utólag felkéri a Jogi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi javaslatokat:

Tisztelettel:

David McAllister

JAVASLATOK

1. üdvözlí, hogy „A jogalkotás minőségének javításáról: közös erővel a jobb jogszabályokért” című bizottsági közlemény számos javaslatot fogalmaz meg az unió jogalkotási folyamat – és ezen belül a minőségi jogalkotástra vonatkozó iránymutatások és eszköztár – javítására, nevezetesen az ENSZ millenniumi fejlődési céljainak átfogó beépítése révén, biztosítandó, hogy a Bizottság valamennyi jogalkotási javaslata hozzájáruljon a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendhez; hangsúlyozza, hogy a közlemény a Bizottság valamennyi szakpolitikai és jogalkotási javaslatára vonatkozik, beleértve a külső politikákra vonatkozókat is; felszólít egy olyan holisztikus megközelítés biztosítására, amely a fenntartható fejlődés valamennyi – társadalmi, környezeti és gazdasági – dimenziójának központi elemeként veszi figyelembe az emberi jogokat;
2. emlékeztet arra, hogy az emberi jogok és a demokrácia védelme, előmozdítása és megvalósításának elősegítése az EU külső tevékenységének kulcsfontosságú prioritása az EUSZ 21. cikkében foglaltak szerint, és hogy az Európai Unió Alapjogi Chartája az EU külső tevékenységére is vonatkozik; kiemeli, hogy az EU ismételten megerősítette elkötelezettségét amellet, hogy a demokrácia és az emberi jogok globális védelmezőjeként befolyásos szereplő maradjon a világban, és továbbra is vezető szerepet töltsön be; sajnálatát fejezi ki ezért amiatt, hogy a javaslat továbbra is korlátozott mértékben ülteti át az EU minőségi jogalkotási eszköztárában szereplő, alapvető jogokra vonatkozó eszközt az EU emberi jogokkal kapcsolatos globális kötelezettségvállalására és szerződésen alapuló kötelezettségére vonatkozó iránymutatásokba; hangsúlyozza ezért valamennyi unió külső politika – többek között a kereskedelempolitika és a fejlesztési együttműködés – emberi jogi hatásainak fontosságát, különös tekintettel a kiszolgáltatott csoportokra;
3. hangsúlyozza ezért, hogy az iránymutatásokat felül kell vizsgálni és hatékonyan végre kell hajtani annak biztosítása érdekében, hogy az emberi jogokat szisztematikusan megfelelően figyelembe vegyék, kötelezve az EU-t arra, hogy ne tegyen olyan intézkedést, amely megakadályozná vagy megnehezítené az emberi jogok érvényesítését; hangsúlyozza, hogy a nemek szerinti hatást valamennyi jelentésben értékelni kell, és hogy az emberi jogi helyzet általános értékelése mellett az emberi jogi hatásvizsgálatoknak nemek szerint lebontott adatokat is tartalmazniuk kell, és értékelniük kell a nőkre gyakorolt konkrét emberi jogi hatásokat;
4. ezért felhívja az Európai Bizottságot, hogy erősítse meg azt a horizontális kötelezettséget, hogy kivétel nélkül valamennyi külpolitikai területen érvényesítse az emberi jogi tesztek és hatásvizsgálatokat, és biztosítson valódi összhangot a külső tevékenységének különböző területei között, valamint e területek és az egyéb politikái között; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak szisztematikusan ki kell dolgoznia és meg kell határoznia azokat a forgatókönyveket, amelyek védik az alapvető jogokat, és előnyben kell részesíteniük azokat, amelyek a legnagyobb pozitív hatást gyakorolják az alapvető jogokra;
5. megismétli arra irányuló felhívását, hogy végezzenek rendszeres emberi jogi hatásvizsgálatokat az EU harmadik országokkal kötött valamennyi politikai és

kereskedelmi megállapodása tekintetében, valamint a GSP státusz fejlődő országok számára történő megadását megelőzően; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék fontolóra annak lehetőségét, hogy szisztematikus hatásvizsgálatokat építsenek be a Globális Európa Eszközbe és az Európai Békekeretbe; kéri továbbá, hogy nyújtsanak részletes magyarázatot arra az esetre, ha egy hatásvizsgálat figyelmen kívül hagyja a civil társadalmi szereplőktől érkező inputokat, hogy bizonyítsák, hogy minden releváns lehetőséget figyelembe vettek, és biztosítsák, hogy a közérdek és az emberi jogok mindig elsőbbséget élvezzenek;

6. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az emberi jogi hatásvizsgálatokat összekapcsolják az emberi jogi átvilágításra vonatkozó új uniós szakpolitikai kerettel annak biztosítása révén, hogy az ágazatonkénti, üzleti tevékenységek és értékláncok szerinti vállalati emberi jogi és környezeti kockázatokra vonatkozó adatok eljussanak az uniós és nemzeti szintű végrehajtó és ellenőrző szervekhez, mérhető referenciaértékeket és érdemi tartalmat biztosítva;
7. javasolja, hogy a Szabályozói Ellenőrzési Testület tagjai között legyen egy emberi jogi szakértő és egy környezetvédelmi szakértő, valamint hogy szélesítse külső bázisát a civil társadalmi szereplők észrevételeinek átvétele révén, és adjon azokra nyilvános válaszokat;
8. ismételten kiemeli az uniós külpolitikákkal kapcsolatos szakpolitikai koherencia fontosságát; üdvözl minden olyan kezdeményezést, amely e tekintetben egy hatékony és következetes uniós megközelítés kialakítását mozdítja elő.

MELLÉKLET

Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság
Az elnök

EXPO-COM-INTA D(2022) 9433

Adrián VÁZQUEZ LÁZARA
A Jogi Bizottság elnöke részére

Tárgy: Az INTA bizottság észrevételei a JURI bizottság „A jogalkotás minőségének javításáról: közös erővel a jobb jogszabályokért” című saját kezdeményezésű jelentéséhez

Tisztelt Elnök Úr!

Az Elnökök Értekezlete 2021. szeptember 9-én úgy határozott, hogy felhatalmazza a Jogi Bizottságot (JURI) arra, hogy saját kezdeményezésű jelentést készítsen, amelynek címe: „A jogalkotás minőségének javítása: közös erővel a jobb jogszabályokért”, és amely a Bizottság „A jogalkotás minőségének javítása: közös erővel a jobb jogszabályokért” című közleménye (COM(2021)0219), és a Bizottság 2021. novemberi minőségi jogalkotási eszköztára nyomán készül. Ezt követően 2021. december 9-én Wölken Tiemo urat nevezték ki a JURI bizottság részéről az e jelentésért felelős előadónak.

Tekintettel arra, hogy a minőségi jogalkotás eszköztárának keretébe tartozó bizonyos eszközök nagy jelentőséggel bírnak a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság számára, valamint annak hangsúlyozása érdekében, hogy a nemzetközi kereskedelempolitika területén nagyobb átláthatóságra és megfelelő hatásvizsgálatokra van szükség, az INTA koordinátorai úgy határoztak, hogy kereskedelmi vonatkozású javaslatokat tartalmazó levelet küldenek a JURI bizottságnak mint illetékes bizottságnak.

Azt a tájékoztatást kaptuk, hogy a JURI bizottság ülésnaptárának megfelelően a megegyezéssel módosítások benyújtásának határideje 2022. május 3., és hogy a JURI bizottság megfelelően figyelembe fogja venni a véleményt nyilvánító bizottságok 2022. március végéig megfogalmazott visszajelzéseit.

Ezért bízunk abban, hogy az EP bizottságai közötti jó együttműködés szellemében az INTA bizottság e levélben megfogalmazott javaslatait át fogják venni a JURI bizottság végleges jelentésébe.

Tisztelettel:

Bernd LANGE

Melléklet: Az INTA bizottság észrevételei a JURI bizottság „A jogalkotás minőségének javításáról: közös erővel a jobb jogszabályokért” című saját kezdeményezésű jelentéséhez

Javaslatok

1. hangsúlyozza az EUMSZ. 218. cikke (10) bekezdésében foglalt követelményt, amelynek megfelelően az Unió és a harmadik országok vagy nemzetközi szervezetek közötti nemzetközi megállapodások megkötésére irányuló eljárás minden szakaszában haladéktalanul és teljes körűen tájékoztatni kell az Európai Parlamentet; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Parlament nem kap hozzáférést a nemzetközi kereskedelmi és beruházási megállapodások szerződő feleinek tárgyalási pozícióival kapcsolatos különböző javaslatokhoz; úgy véli, hogy e tekintetben megfelelően végre kell hajtani a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodást, amely elismeri annak fontosságát, hogy minden intézmény gyakorolhassa a nemzetközi megállapodások tárgyalásával és megkötésével kapcsolatos jogait és teljesíthesse a Szerződésekben foglalt kötelezettségeit;
2. emlékeztet arra, hogy a közös kereskedelempolitika az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, és hogy az EUMSZ 207. cikkének rendelkezéseit határozottan meg kell védeni és meg kell őrizni; kitart amellett, hogy el kell kerülni a vegyes elemeket tartalmazó kereskedelmi és beruházási megállapodásokkal kapcsolatos hosszadalmas ratifikációs eljárásokat annak biztosítása érdekében, hogy e megállapodások időben hatályba léphessenek;
3. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi kereskedelmi eszközökkel összefüggésben biztosítani kell a szabályozási követelmények arányosságát;
4. tudomásul veszi a Bizottság azon szándékát, hogy erős Szabályozói Ellenőrzési Testülettel rendelkezzen, amely független tájékoztatási tevékenységekben is részt vesz a Bizottság munkájának minőségébe vetett bizalom erősítése érdekében; aggodalmát fejezi ki a Szabályozói Ellenőrzési Testület egyre nagyobb politikai szerepe miatt; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson hozzáférést a Parlament számára a Szabályozói Ellenőrzési Testület véleményeihez, valamint kérés esetén a Testület és az érdekcsoportok között az egyes kereskedelemmel kapcsolatos jogalkotási javaslatokról, értékelésekről és hatásvizsgálatokról folytatott tanácskozások során tartott ülések jegyzékéhez; felhívja a Bizottságot, hogy a Szabályozói Ellenőrzési Testület összetétele tekintetében kezelje prioritásként a kereskedelmi kompetenciát és a nemek közötti egyensúlyt;
5. kiemeli, hogy az EU-ban 22,6 millió¹ kis- és középvállalkozás (kkv) működik; mivel csak 600 000 kkv exportál az EU-n kívülre; emlékeztet a „gondolkozz először kicsiben” elvre az új szabadkereskedelmi megállapodásokra irányuló tárgyalásokkal kapcsolatban, és kéri, hogy az új jogalkotási javaslatok előterjesztése során jobban vegyék figyelembe és kezeljék a kkv-kra nehezedő szabályozási terheket;
6. emlékezteti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy ismerjék el a minőségi jogalkotás és az egyszerűsítés azonnali szükségességét, és fogadjanak el konkrét és kötelező célokat és

¹ <https://www.statista.com/statistics/878412/number-of-smes-in-europe-by-size/>

mutatókat tartalmazó ütemtervet, amely gazdaságunk fellendülési és innovációs képességének fontos előfeltétele; megjegyzi, hogy több tagállam akár 30%-os mennyiségi célokat tűzött ki az adminisztratív terhek csökkentését illetően;

7. hangsúlyozza, hogy a kereskedelmi és beruházási megállapodások ideiglenes alkalmazására vonatkozó bevált gyakorlatokat valamennyi nemzetközi megállapodásra alkalmazni kell annak biztosítása érdekében, hogy egyetlen megállapodást se alkalmazzanak ideiglenesen azelőtt, hogy a Parlament egyetértését adta volna;
8. hangsúlyozza, hogy a félidős felülvizsgálatok és a hatályvesztésre vonatkozó záradékok hasznos eszközök annak biztosítására, hogy uniós jogszabályaink mindig naprakészek legyenek és alkalmasak legyenek céljuk elérésére; mindazonáltal úgy véli, hogy a hatályvesztésre vonatkozó záradékok alkalmazását a nemzetközi kereskedelmi és beruházási megállapodásokban újra kell értékelni és rugalmassági biztosítékokkal kell kiegészíteni, ezáltal megakadályozva a szerződő felek által elkövetett esetleges visszaéléseket;
9. úgy véli, hogy minden nemzetközi kereskedelmi és beruházási megállapodásnak minden dimenziójában „jövőállónak” kell lennie, ezáltal előmozdítva a gazdasági, társadalmi és környezeti fenntarthatóságot, és hozzájárulva a nemzetközi kötelezettségvállalások teljesítéséhez; hangsúlyozza e tekintetben annak fontosságát, hogy a kereskedelmi és beruházási tárgyalások megkezdése előtt fenntarthatósági hatásvizsgálatokat végezzenek; hangsúlyozza, hogy integráltabb fenntarthatósági megközelítést kell kidolgozni és alkalmazni, amely jobban figyelembe veszi az uniós jogszabályok, szakpolitikák és kezdeményezések – köztük a kereskedelmi és beruházási megállapodások – gazdasági, társadalmi és környezeti hatásainak kölcsönhatását, figyelembe véve a különböző jogalkotási javaslatok, valamint a kereskedelmi és beruházási megállapodások összesített hatását is;
10. megjegyzi, hogy a kereskedelemben még mindig sok papíralapú dokumentumot használnak; úgy véli, hogy a digitalizáció és az elektronikus kereskedelmi dokumentumok használata csökkenti a költségeket és az összetettséget; felhívja a Bizottságot, hogy használja ki a digitális korszakot és a digitális eszközöket bizonyos jellegű terhek vagy kötelezettségek csökkentésére; hangsúlyozza, hogy meg kell vizsgálni az elektronikus kereskedelmi dokumentumok alkalmazásának lehetőségét, ami növeli a hatékonyságot és a biztonságot, valamint csökkenti az adminisztratív terheket;

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	17.5.2022
A zárószavazás eredménye	+: 20 -: 1 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Pascal Arimont, Manon Aubry, Gunnar Beck, Geoffroy Didier, Ibán García Del Blanco, Esteban González Pons, Sergey Lagodinsky, Gilles Lebreton, Maria-Manuel Leitão-Marques, Karen Melchior, Sabrina Pignedoli, Jiří Pospíšil, Franco Roberti, Raffaele Stancanelli, Adrián Vázquez Lázara, Axel Voss, Marion Walsmann, Tiemo Wölken, Lara Wolters, Javier Zarzalejos
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Daniel Buda, Jean-Paul Garraud, Yana Toom

AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA

20	+
PPE	Pascal Arimont, Geoffroy Didier, Esteban González Pons, Axel Voss, Marion Walsmann, Javier Zarzalejos
S&D	Ibán García Del Blanco, Maria-Manuel Leitão-Marques, Franco Roberti, Tiemo Wölken, Lara Wolters
Renew	Karen Melchior, Yana Toom, Adrián Vázquez Lázara
ID	Jean-Paul Garraud, Gilles Lebreton
ECR	Raffaele Stancanelli
Verts/ALE	Sergey Lagodinsky
The Left	Manon Aubry
NI	Sabrina Pignedoli

1	-
ID	Gunnar Beck

0	0

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás